

Τρίο ξεφτίλα
Η εξουσία τους
κρατάει
ενωμένους

ΣΕΛΙΔΑ 4

Τουρκία
Τα δύο
πρόσωπα της
αστικής
δικτατορίας

ΣΕΛΙΔΑ 8

Χοντρά ψέματα από
τον Δένδια

Το «Δουβλίνο
III» έχει ήδη
φημιστεί

ΣΕΛΙΔΑ 16

Νέο κύμα
συγχωνεύσεων-
καταργήσεων
σχολείων

ΣΕΛΙΔΑ 10

Χορτολιβαδικές
εκτάσεις

Ανοίγουν το
δρόμο στους
καταπατητές

ΣΕΛΙΔΑ 9

Προκλητικός ο Αλ.
Μητρόπουλος
ζητά κυβερνητική
προστασία έναντι
του ελέγχου του
ΣΔΟΕ

ΣΕΛΙΔΑ 11

Πιέζουν για να
σταματήσουν
τις δυνάμεις
του Ασαντ

ΣΕΛΙΔΑ 5

2.656 λάφυρο στο τραπέζι απολυμένοι του τρίο ξεφτίλα

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

22/6: Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα δασκάλων, Κονγκό: Ημέρα στρατού 22/6/1941: Αρχή «επιχειρησης Μπαρμπαρόσα» - εισβολή γερμανικού στρατού στη Σοδιετική Ενωση 22/6/1943: Ρατσιστικές ταραχές στο Ντιτρόιτ (ΗΠΑ), 29 νεκροί 22/6/1998: Εκρήξη σε υποκατάστημα της «Alphra Bank» (17N) 23/6: Ολυμπιακή ημέρα 23/6/1936: Γεννηση Κώστα Σημίτη 23/6/1978: 29 καταδίκες και δεκαέξι αθωάσεις στη δίκη των Ερυθρών Ταξιαρχιών 23/6/1983: Η Συρία απελαύνει τον ηγέτη της PLO Γιάσερ Αραφάτ 23/6/1996: Θάνατος Ανδρέα Παπανδρέου 24/6: Περού: Ημέρα ινδιάνων, Βενεζουέλα: Ημέρα στρατού (1821) 24/6/1984: Οι βελγικοί Μοχητικοί Κομμουνιστικοί Πυρήνες αποδιλοτριώνουν 850 κλάδι εκρηκτικών και πυροκροτητές από λατομείο κοντά στις Βρυξέλλες 24/6/1991: Εξ αστυνομικού τραυματίες από βόμβα σε συστάδα θάμνων κοντά σε παγκάκι, στη συμβολή των οδών Μπουμπουλίνας και Τοσίτσα (ΕΛΑ-1η Μάρη) 24/6/1994: Βόμβα στο καινούργιο κτίριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΛΑ-1η Μάρη) 24/6/2004: Πρόεδρος του Ιράν εκλέγεται ο μέχρι τότε δήμαρχος Τεχεράνης Μοχμούντ Αχμαντινεζάντ 25/6: Μοζαϊμίκη: Ημέρα Ανεξαρτησίας 25/6/1936: Απεργοί καπνεργάτες συγκρούονται με την αστυνομία στον Πειραιά, πολλοί τραυματίες, πολλές συλλήψεις 25/6/1943: Συγκρούσεις διαδηλωτών και δυνάμεων κατοχής στην Αθήνα, δεκαπέντε νεκροί 25/6/1948: Εκτελούνται είκοσι κομμουνιστές - σαμπτοτέρ του ναυτικού 25/6/1982: Καταρρέεται το κούρεμα με την φιλή στον ελληνικό στρατό 26/6: Ημέρα κατά ναρκωτικών, Ημέρα υπέρ θυμάτων βασανισμού, Ημέρα ομοφυλοφίλων, Μοδαγασκάρη: Η-μέρα ανεξαρτησίας (1960) 26/6/1867: Θάνατος Θωναρα 26/6/1969: Δίκη δεκαεπτά μελών ΚΟΘ-ΠΑΜ (Θεσσαλονίκη), δεκατέσσερις καταδίκες 26/6/1970: Σύλληψη Ζαν Πολ Σαρτρ και Σιμόν ντε Μποβιουάρ (μοιράζαν στους δρόμους την μασκή εφημερίδα «Le Causse De Peupl») 26/6/1973: Διαδήλωση κατοικών Αγίων Θεοδώρων κατά της ιδιοποίησης των νερών της περιοχής από την Motor Oil 26/6/1994: Ο Γιάσερ Αραφάτ επιστρέφει στη Γάζα έπειτα από 27 χρόνια εξορίας 27/6/1869: Γέννηση Εμα Γκόλντμαν 27/6/1907: Καθιερώνεται το εκλογικό βιβλιάριο στην Ελλάδα 27/6/1975: Ιδρύεται το ελληνικό τμήμα της Διεθνούς Αμυντικής 27/6/1999: Θάνατος Γεώργιου Παπαδόπουλου 28/6/1957: Θεομηνία στον Αιστράτη, πλημμύρισε το στρατόπεδο των κρατουμένων και κινδύνεψαν πολλοί εξ αυτών 28/6/1969: Καταδίκη δεκανέα Γ. Μωράκη σε δεκαέξι χρόνια φυλάκιση για τη βοήθεια στην απόδραση του Αλέξανδρου Παναγιούλη 28/6/1988: Εκτέλεση πλοιάρχου Γουλιάμ Νορντίν (17N) 28/6/1998: Πυροβολισμός στα γραφεία της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, στα δικαστήρια της πρώτης Σχολής Ευελπιδών («Κόκκινη Γραμμή»).

● Εκδαμβοί μείναμε ●●● Μιλάμε πάθαμε την πλάκα μας ●●● Ποιος Μελισσανίδης, ποιος Μάρας, ποιος Ταμπάκος; ●●● Το τρίο ξεφτίλα είναι οι τρεις αυτοί μαζί, συν δυο ρώσοι, τρεις λευκορώσοι και πέντε κινέζοι γυμναστές ●●● Το πρόγραμμα έχει βελτιωθεί και έχει γίνει εκδαμβωτικό ●●● Εκεί που παλιά έκαναν μια απλή κωλοτούμπα, τώρα κάνουν δεκάδες θεαματικές φιγούρες, ανακατέύουν από φλαμένγκο μέχρι καλαματιανό και προσγειώνονται με διπλό τόλουπ στο τέλος ●●● Αφού βρήκα τον Αλέξη Κωστάλα στο προαύλιο της EPT, τον ρώτησα και μου απάντησε πως ούτε αυτός θα μπορούσε να περιγράψει το νέο πρόγραμμα του τρίο ξεφτίλα ●●● Οι ξεφτίλοενώσεις, των ξεφτίλοδημοσιογράφων, που διευδύνονται από κάτι ξεφτίλοσυνδικαλιστές ροζ χρώματος, έσπευσαν να χαιρετίσουν την απόφαση του ΣτΕ ●●● Το ίδιο και ο ΣΥΡΙΖΑς ●●● Ηλιμιότητα, ο συνήδης οπορτουνισμός ή και κάτι... περισσότερο; ●●● Η Μέρκελ στήριξε ανοιχτά τον Σαμαρά ●●● Μας έδωσε την καλύτερη απόδειξη ότι τον έχει εντά-

ξει στη σφαίρα της επιρροής της ●●● Κατανοητό και το γεγονός ότι ο Σαμαράς δεν πάρει πρόσκληση ούτε για μια συνάντηση στο πόδι με τον Ομπάμα ●●● Αντίθετα από τους Γερμανούς, οι Γάλλοι έχουσαν χολή και όξος ●●● Και με τα ΜΜΕ τους και με την περιβόητη δήλωση του ΥΠΕΞ Λοράν Φαμπιούς ●●● Παλιά... σεξεργάτρια ο Φαμπιούς, κάρφωσε τον Σαμαρά διότι συμπεριφέρεται ως γερμανικός ποιμενικός και όχι ως γαλλικό κανίς ●●● Και μην ακούσω για αλληλεγγύη στον Μπένι και άλλα τέτοια κωμικά ●●● Σιγά μη δίνουν δεκάρα για τον

Μπένι ο Ολάντ, ο Φαμπιούς και τ' άλλα κοράκια της γαλλικής σοσιαλδημοκρατίας ●●● Το περιβάλλον Μπένι κατηγορεί τον Σαμαρά ότι «δεν έχει μπέσα» ●●● Διότι απεκάλυψε την τριώρη κρυφή συνάντηση του τρίο ξεφτίλα στο σαμαρέτικο στη Μουρούζη ●●● Αλήθεια, υπάρχει μπέσα στην αστική πολιτική; ●●● Η στήλη δεν μπόρεσε να διασταυρώσει την ειδηση, ότι στο γραφείο του Τσίπρα στην Κουμουνδούρου ανήρτησαν το πορτρέτο του Σαμαρά με τη λεξάντα «Ο ευεργέτης της παράταξης» ●●● Ξέρεις τι είναι να 'σαι πεδαμένος και να 'ρχεται ο εχδρός

◆ ΣΤΙΣ 13:25' της Πέμπτης 13 Ιούνη στάλθηκε σε όλους τους διαπιστευμένους συντάκτες Δελτίο Τύπου από τη Γραμματεία της Συνόδου Πρυτάνεων, το οποίο ανέφερε: «Το Προεδρείο της Συνόδου των Πρυτάνεων των Ελληνικών Πανεπιστημών εκφράζει την ανησυχία του για την απόφαση διακοπής της EPT και καλεί την Ελληνική Πολιτεία να συνεχίσει τη λειτουργία του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα, προχωρώντας σε όλες τις απαραίτητες κινήσεις εξυγίανσης και εκσυγχρονισμού του, σε συνεργασία με τους εργαζόμενους και τους δημοσιογραφικούς φορείς του». Μια ώρα αργότερα, στις 14:39' στάλθηκε νέο e-mail, το οποίο ανέφερε: «Σύνοδος Πρυτάνεων - Επείγοντας - Παρακαλώ αγνοήστε το προηγούμενο Δελτίο Τύπου - Θα σταλεί διόρθωση!». Διόρθωση δεν στάλθηκε ποτέ! Φαίνεται πως ο Αρβανιτόπουλος έχει γερές «άκρες» ανάμεσα στους πρυτάνεις και τα βέτο υπήρξαν κάθετα και -όπως φαίνεται εκ του αποτελέσματος- αποτελεσματικά.

◆ Και κιτρινιάρδες και ευρωπαλιγούρδες οι εργατοπατέρες της ΑΔΕΔΥ, έσπευσαν να βγάλουν ανακοίνωση για να πουν ότι «την κυβέρνηση διαψεύδουν αικόμα οι δηλώσεις εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιπροπής» (για το κλείσιμο της EPT). Ομως, η Κομισιόν, με επισήμη δήλωσή της, είχε σημειώσει ότι «η απόφαση των ελληνικών αρχών εντάσσεται στο πλαίσιο των μεγάλων και απαραίτητων προσπαθειών που καταβάλλουν για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας» και είχε «χαιρετίσει τη δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης να συστήσει έναν οργανισμό ενημέρωσης που θα εκπληρώνει τη σημαντική

λειτουργία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης και θα είναι οικονομικά βιώσιμος». ◆ Ατάραχος ο γίγαντας Αργυρής Ντινόπουλος, δήλωσε για το ρεπορτάζ της Real News, το οποίο ο ίδιος διέψευσε όταν βγήκε: «Η κ. Μακρή (σ.σ. η δημοσιογράφος που υπέγραψε το ρεπορτάζ) είχε καλύτερη πληροφόρηση από την πληροφόρηση που είχα εγώ. Η εφημερίδα ήταν εγώ πριν 20 μέρες αυτό που εγώ έμαθα δυο-τρεις ώρες πριν συμβείνω! Και τότε γιατί βγήκες και κατήγγειλες το ρεπορτάζ, ρε μεγάλε, και ζεκατινάστηκες με τον Χατζηνικολάου, τον οποίο κατήγγειλες ότι ήθελε ν' αρπάξει κάποια

συχνότητα; Το έκανες με δική σου πρωτοβουλία ή σε έβαλαν να το κάνεις; Και πώς θα χαρακτήριζες τον εαυτό σου στη μια και την άλλη περίπτωση; ◆ Δεν είναι μόνο οι άνθρωποι

του Μαξίμου που προσπάθησαν να στήσουν δικαιολογητική βάση για το λουκέτο στην EPT από τον Σαμαρά. Το ίδιο ακριβώς επιχειρήμα επικαλείται και ο Πασόκος Συμεών Κεδίκογλου: «Ευθύνες έχει και ο υπουργός Διοκητικής Μεταρρύθμισης Α. Μανιτάκης, ο οποίος δεν προετοίμασε έγκαιρα την έσοδο δημοσίων υπαλλήλων με αντικειμενικά κριτήρια, ώστε σήμερα να οδηγούμαστε σε τυφλές απολύτευσης». Αυτά γράφτηκαν σε άρθρο στα «Νέα» και είναι σίγουρο πως είχαν την έγκριση του Βενιζέλου.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αυτή η συζήτηση άνοιξε με αφορμή την υπόθεση της EPT. Δεν είναι όμως η EPT το μόνο ή το βασικό αντικείμενο. Το βασικό πρόβλημα είναι η ανάγκη σεβασμού της Δημοκρατίας, της συνταγματικής τάξης, του ευρωπαϊκού νομικού και πολιτικού πολιτισμού. Το βασικό θέμα είναι η κυβέρνηση αυτή να λειτουργεί ως μια πραγματική Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που απλώς ανέχεται τους άλλους διοικητές. Και βεβαίως βασικό θέμα είναι οι μεταρρυθμίσεις. Ευάγγελος Βενιζέλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Θα πρέπει να ξέρουν έναν πρόγραμμα: ποτέ δεν θα βρουν άλλον πρωθυπουργό σαν και εμένα στον κόσμο.

Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

Οι άνθρωποι του Σαμαρά δυσπιστούν κατ' ίδιαν ως προς το ενδεχόμενο να θελει η ΔΗΜΑΡ να αποσύρει τη στήριξη της από μια κυβέρνηση όπου έχει πρωθύπουργό την Κομοτηνή.

Από την ίδια φυλλάδα

Ο πρωθυπουργός και αρχηγός της

Υπό τη μπαγκέτα της Μέρκελ

Δεθαμάθουμε ποτέ αν ο Σαμαράς, στο Δεξιόνιμο έσω της βοναπαρτιστικής του κίνησης, είχε στο πίσω μέρος του μυαλού του το δόγμα Φαιήλου («πάμε σε εκλογές τώρα να τους λιώσουμε»). Εκείνο για το οποίο ήμασταν σήγουροι, όμως, από το βράδυ της Κυριακής 16/6, ήταν πως την επομένη ο Σαμαράς θα πήγαινε με διάθεση συμβιβασμού με τους άλλους εταίρους της συγκυβέρνησης. Κι ας το πάιζε μάγκας και βαρύς στη φίεστα του Ναυπλίου. Αυτά ήταν για το θεαθήναι. Οπως για το θεαθήναι ήταν οι σκληρές δηλώσεις που εξακολουθούσαν να εξακοντίζουν κατά του Σαμαρά ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη.

Ημασταν σήγουροι τουλάχιστον για τη συμβιβαστική στάση του Σαμαρά, από τη στιγμή που η γερμανική καγκελαρία έκανε επίσημη ανακοίνωση για την τηλεφωνική επικοινωνία της Μέρκελ με τον Σαμαρά. Οπως ανέφερε η ανακοίνωση, «η καγκελάριος εξέφρασε στον Έλληνα πρωθυπουργό τον σεβασμό της και την υποστήριξη της στον σαφή μεταρρυθμιστικό προσαντολισμό της κυβέρνησής του». Και συνέχιζε: «Η Ελλάδα έκανε στον δρόμο αυτό σημαντικά βήματα προόδου και από πολλές απόψεις είναι σήμερα καλύτερα απ' ό, τι πριν μόλις μερικούς μήνες. Τώρα είναι καθοριστικής σημασίας να υλοποιηθούν όλα τα συμφωνηθέντα με την τρόικα, ακόμη κι εκείνα που σχετίζονται με έναν μεταρρυθμισμένο δημόσιο τομέα, για να συνεχίσει αυτόν τον επιτυχή δρόμο».

Δεν υπήρχε περίπτωση να κάνει τέτοια δήλωση η Μέρκελ, αν δεν είχε αποσπάσει τη διαβεβαίωση του Σαμαρά ότι δεν υπάρχει περίπτωση να καταρρεύσει ο κυβερνητικός σχηματισμός, διότι αυτός θα κάνει όλες τις απαραίτητες υποχωρήσεις έναντι των συνεταίρων του. Η θερμή δήλωση της Μέρκελ ήταν η επιβράβευση προς τον υπόκουο Αντώνη, που ανέλαβε την υποχρέωση να μη δημιουργήσει κανένα πρόβλημα στην προεκλογική εκστρατεία της καγκελαρίου. Διότι αν η Ελλάδα πήγαινε για εκλογές, ο Στάινμπρουκ και οι άλλοι αντίποιοι της Μέρκελ θα την κατηγορούσαν ότι διασπαθίζει «τα χρήματα των γερμανών φορολογούμενων» σε μη αποτελεσματικά προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Οι Γερμανοί πήραν πάνω τους τη στήριξη του Σαμαρά. Μια μέρα μετά τη Μέρκελ ακολούθησε ο Σύμπλεγμα στο ίδιο ύφος: «Ο κυβερνητικός συνασπισμός ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, υπό τον Πρωθυπουργό Α. Σαμαρά έχει επιτύχει να οδηγήσει με ασφάλεια το ελληνικό πλοίο εν μέσω τρικυμίας και έχει ήδη επιτύχει να διανύσει μεγάλο μέρος του δρόμου των μεταρρυθμίσεων. Για το λόγο αυτό, εκφράζουμε τον πλήρη σεβασμό μας στον ελληνικό λαό και υποβάλλουμε τα σέβη μας στην ελληνική κυβέρνηση». Ανακοίνωσε, μάλιστα, ότι θα επισκεφτεί σύντομα την Ελλάδα, καλεσμένος το «φίλου του» Γιάννη Στουρνάρα.

Ακολούθησε ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος Βίλφρεντ Μάρτενς: «Συγχαίρω τον Α. Σαμαρά για την αποφασιστικότητά του και την τόλμη του να συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις». Ανάλογες δηλώσεις έκανε και ο Ολι Ρεν, μολονότι φρόντισε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις ως κομισάριος.

Επισημανόμενο πάνω τους τη στήριξη της βοναπαρτιστικής συμπεριφοράς έναντι των εταίρων του, έκαναν και οι άλλοι δύο τα πισωπατήματα που απαιτούνταν, για να καταλήξουν σε συμφωνία μετά από ένα πολύωρο τριήμερο παζάρι.

Η εξουσία τους κρατάει ενωμένους

Ησυγκυβέρνηση του τρίο ξεφτίλα καταφέρει υπό το βάρος της οικονομικής και πολιτικής κρίσης, που δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από τον προπαγανδιστικό φερετζέ του success story. Καθώς, όμως, πασχίζει να καθυστερήσει την κατάρρευση και να μείνει γαντζωμένη στην εξουσία, η οποία εξασφαλίζει άφοβο «μελί» για τους κομματικούς μηχανισμούς των τριών, η συγκυβέρνηση σωράζει σε ερεύπια διαπόντια απέμεινε από κοινωνικές κατακτήσεις και εργασιακά δικαιώματα.

Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από τις εξελίξεις του τελευταίου δεκαπενθυμέρου, που πολιτογραφήθηκαν ως «κρίση της ΕΡΤ». Το τρίο ξεφτίλα, μέσα από επώδυνες για το ίδιο διαδικασίες παζαριών, οδηγείται προς έναν καινούργιο συμβιβασμό για τη νομή της κυβερνητικής εξουσίας, αφήνοντας πίσω του τα ερεύπια της ΕΡΤ και τα «πτώματα» 2.656 εργαζόμενων που απολύθηκαν με μια υπογραφή.

Η τελική συμφωνία αναμενόταν να γίνει την ώρα που η «Κόντρα» παραδίδοταν στο πρακτορείο διανομής. Προηγήθηκαν οι συνεδριάσεις των ηγετικών οργάνων και των κοινοβουλευτικών ομάδων του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, καθώς Βενιζέλος και Κουβέλης θέλουν να οχυρώσουν τα νώτα τους μέσα στα ίδια τα κόμματά τους. Δεν έχουμε ρεπορτάζ γι' αυτές τις τελευταίες ώρες. Το μόνο ουσιαστικό που μας λέπτει όμως, είναι να τηλική ρύθμιση για τον «μεταβατικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα». Συμφώνησαν ότι η ΕΡΤ θεωρείται οριστικά διαλυμένη με την ΚΥΑ των Στουρνάρα-Κεδίκογλου. Γ' αυτό, άλλωστε, Βενιζέλος και Κουβέλης απέφυγαν να προφέρουν τη λέξη «ΕΡΤ» στις δηλώσεις τους αργά το βράδυ της Τετάρτης (ενώ τη Δευτέρα επίπειναν νερό στο όνομα της ΕΡΤ). Το ερώτημα είναι πόσους εργαζόμενους θα προσλάβουν στο μεταβατικό φορέα, με τι συμβάσεις, με τι αμοιβές.

Και τι συνέπειες θα παράξει αυτό σε σχέση με την προηγούμενη εργασιακή τους σχέση. Το σήγουρο είναι πως δε θα είναι όλοι που θα προσληφθούν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (ή έργου). Το σήγουρο είναι πως και οι 2.656 είναι ήδη απολύτως από την ΕΡΤ. Και τι συνέπειες θα παράξει αυτό σε σχέση με την προηγούμενη εργασιακή τους σχέση. Το σήγουρο είναι πως δε θα είναι όλοι που θα προσληφθούν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου (ή έργου). Το σήγουρο είναι πως και οι 2.656 είναι ήδη απολύτως από την ΕΡΤ.

Αυτοπαγιδευση

Ηταν πολύ δυσάρεστη η έκπληξη που δοκίμασε ο Σαμαράς, το πρώτο κιόλας διήμερο μετά το αιφνιδιοτικό λουκέτο στην ΕΡΤ και την απόλυτη των 2.656 εργαζόμενων της. Η έκπληξη δεν ήταν από την ετεροχρονισμένη αντίδραση των άθλιων συνεταίρων του Βενιζέλου και Κουβέλη, τους οποίους άλλωστε είχε ενημερώσει σε μυστική (τρίωρη μάλιστα!) συνάντηση στο πατρικό του στη Μουρούζη. Ήξερε πολύ καλά, μετά απ' αυτή τη συνάντηση, ότι οι διοι κολαούζοι του στη συγκυβέρνηση δεν έχουν τον κώλο να ρίξουν την κυβέρνηση, γιατί τρέμουν τις εκλογές. Αν τους φοβόταν έστω και λίγο, θα τους έδινε στη διάρκεια εκείνης της τρίωρης μυστικής συνάντησης αυτά που αναγκάστηκε να τους δώσει την περασμένη Δευτέρα.

Η έκπληξη του Σαμαρά προήλθε από την αντίδραση που ξεσηκώθη-

κε στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Πίστευε ότι θα ενεργοποιούσε τον «κοινωνικό αυτοματισμό» και βρέθηκε μπροστά σ' ένα λαό που αντιμετώπισε το κατέβασμα των διακοπών της ΕΡΤ ως βαθιά αντίδημοκρατική πράξη, χουντικό τύπου. Ακόμα και ο Σύμος Κεδίκογλου, αυτό το ασπόνδυλο που από βοηθό της Ρούλας Κορομηλά βρέθηκε κυβερνητικός εκπρόσωπος του Σαμαρά, τρόμαξε τόσο πολύ που ελεγε ότι η κατάπτυση ανακοίνωση που διάβασε δεν γράφτηκε από τον ίδιο, αλλά από τον Μουρούζη, και αυτός ήταν υποχρεωμένος να τη διαβάσει.

Αν στο εσωτερικό ο Σαμαράς αντιμετωπίστηκε από ευρύτατα λαϊκά στρώματα ως δικτάτορας, στο εξωτερικό τον παρομοίασαν με τον Ερντογάν. «Ούτε η χούντα δεν έκανε τέτοια πράξη» έρριψε η Mondle. Με μαύρο πρωτοσέλιδο κυκλοφόρησε η Liberation. Με την άλαζνεία του Ερντογάν παρομοίαζε τη στάση του Σαμαρά το Reuters. Όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά δίκτυα είχαν εκτελεσμένα ρεπορτάζ που ήταν καταπέλτης για τον Σαμαρά. Οι διεθνείς δημοσιογράφικές ενώσεις, που δεν είναι δια καιρούς αριθμός, ήταν ιδιαίτερα αινιάρια από τη σύσκεψη της Δευτέρας με ανοιχτό το παζάρι. Ταύτοχρονα, συνέχισαν να επιτίθενται στον Σαμαρά εκμεταλλεύμενοι την Αχιλλείο πτέρνα του, το ζήτημα της ΕΡΤ. Προφανώς, ο Σαμαράς δεν τους έδωσε όλα όσα ζητούσαν, ούτε τις εγγυήσεις ότι θα τα εφαρμόσει, ενώ και στο ζήτημα της ΕΡΤ δεν προσέφερε μια λύση που να βολεύει και τη δική τους προπογάνδα. Δεν είναι τυχαίο ότι στις δηλώσεις τους, ανοιχτά ο Βενιζέλος και πιο καλυμμένοι ο Κουβέλης, είπαν ότι η ΕΡΤ δεν ήταν το μείζον στην κρίση που επήλθε στον κυβερνητικό συνασπισμό. Το μείζον ήταν η βοναπαρτιστική συμπεριφορά του Σαμαρά.

Φυσικά, Βενιζέλος και Σαμαράς δε δίνουν δεκάρα τσακιστή για τους εργαζόμενους της ΕΡΤ. Να ξεφορτώθουν έναν επαρκή αριθμό τους (πάνω από τους μισούς) θέλουν και αυτοί. Γ' αυτό και ανέδειξαν με τις ποποθετήσεις τους ένα γενικό ζήτημα δημοκρατίας («δεν επιτρέπεται να σηγήσει ούτε λεπτό η δημόσια τηλεόραση») και ένα ειδικό ζήτημα λειτουργίας της συγκυβέρνησης («η κυβέρνηση είναι τρικομματική και δεν μπορεί ο Σαμαράς να αποφασίζει για σοβαρά ζητήματα μόνος του»). Πήρε τόσο αέρα ο κώλος τους που δε δέχτηκαν να συνομιλήσουν και με τον Σταμάτη, τον οποίο το Σαμαράς έστειλε ως κήρυκα συμβιβαστικής πρότασης. Αυτό ήδηλων να το παζάρεψαν με τον ίδιο τον Σαμαρά κι ούτι μ' έναν από τους κολαούζους του. Μάλιστα, εκδικούμενοι για το ξε

Σε ένα κοινό ανακοινωθέν για τον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας, που δεν προσθέτει τίποτα το καινούργιο, κατέληξε τελικά ύστερα από πολύωρες και σκληρές διαπραγματεύσεις η σύνοδος του G8, που συνήθισε στις 17 και 18 του Ιουνίου στη Βόρεια Ιρλανδία. Στο ανακοινωθέν, οι ηγέτες του G8 δηλώνουν ότι «δεσμεύνταν να επιτύχουν μια πολιτική λύση στην κρίση με βάση το όραμα για μια ενωμένη και δημοκρατική Συρία», ότι «υποστηρίζουν σθεναρά την απόφαση για τη σύγκληση όσο το δυνατόν συντομότερα της συνδιάσκεψης της Γενεύης για τη Συρία» και καλούν τις συριακές αρχές και την αντιπολίτευση να εξοντώσουν όλες τις οργανώσεις που συνδέονται με την Αλ-Καΐντα. Σημειωτέον ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά στο ανακοινωθέν για την τύχη του Ασαντ, γιατί, σύμφωνα με ρεπορτάριο του «Reuters», ο ρώσος πρέδερος, παρά τις επίμονες πιέσεις των ΗΠΑ και των συμμάχων τους, αρνήθηκε κατηγορηματικά να συμφωνήσει σε σημάδια ότι δεν υπανισσόταν ότι ο Ασαντ πρέπει να παραιτηθεί ή ότι πρέπει να περιοριστεί η υποστήριξη της Ρωσίας στο καθεστώς Ασαντ. Αντίθετα, υποστήριξε ότι η παραίτηση Ασαντ θα ήταν καταστροφική τη στιγμή που δεν υπάρχει καθαρό μεταβατικό σχέδιο και δήλωσε ότι δεν μπορεί να αποκλείσει τη σύναψη νέων συμφωνιών εξοπλισμών με την κυβέρνηση της Συρίας.

Με άλλα λόγια, το κοινό ανακοινωθέν του G8 αποτυπώνει το συσχετισμό δυνάμεων που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη Συρία. Τις τελευταίες μέρες, μετά την ανακατάληψη της στρατηγικής σημασίας πόλης Κουσεΐρ στη βόρεια Συρία κοντά στα σύνορα με την Τουρκία και τις εκτιμήσεις από πολλές πλευρές ότι ο Ασαντ παίρνει το πάνω χέρι στον εμφύλιο πόλεμο, ξεκίνησε ένα μπαράζ πιέσεων στο καθεστώς Ασαντ, με στόχο, όπως δήλωνούν οι εμπνευστές τους, να κρατήσουν οι αντάρτες τις θέσεις τους, να σταματήσουν την προέλαση των κυβερνητικών δυνάμεων προς το Χαλέπι και να αποκαταστήσουν την ισορροπία δυνάμεων στο έδαφος, γιατί δεν μπορεί η αντιπολίτευση να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με το συσχετισμό σε βάρος της.

Ετοιμοπόντι, στις 13 του Ιουνίου, ανακοινώθηκε αιφνιδιαστικά από το Λευκό Οίκο ότι θα ξεκινήσει τον εφοδιασμό των ανταρτών με μικρά όπλα και πυρομοχικά, επειδή διαθέτει αποδείξεις ότι το καθεστώς Ασαντ πέρασε την «κόκκινη γραμμή» και χρησιμοποίησε χημικά όπλα, συγκεκριμένα το αέριο Σαρίν σε μικρή ποσότητα τουλάχιστον σε τέσσερις περιπτώσεις εναντίον πολιτών.

Η υπόθεση θυμίζει τα περιβόλητα «όπλα μαζικής καταστροφής» του Σαντάμ Χουσεΐν που δεν βρέθηκαν ποτέ, τα οποία επικαλέστηκε ο Λευκός Οίκος για την αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση στο Ιράκ. Ομως τα πράγματα στη Συρία είναι πολύ πιο σύνθετα. Η κυβέρνηση Ασαντ απάντησε ότι πρόκειται για «κατασκευασμένα στοιχεία», ενώ ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαζαρόφ τα χαρακτήρισε «μη πειστικά», γιατί δεν πληρούν τη διεθνή στάνταρ αξιοπιστίας του Οργανισμού για την Απαγόρευση των Χημικών Οπλών, που ορίζει ότι τα δείγματα που παίρνονται από αίμα, ούρα και ρούχα μπο-

■ Συρία

Πιέζουν για να σταματήσουν τις δυνάμεις του Ασαντ

ρούν να θεωρούνται αξιόπιστη απόδειξη μόνο αν επιβλέπονται από ειδικούς του Οργανισμού από τη στιγμή που συλλέγονται μέχρι τη στιγμή που παραδίδονται στο εργαστήριο. Και αναφωτήθηκε: «Το καθεστώς δεν είναι με την πλάτη στον τοίχο. Τι νόημα θα είχε να χρησιμοποιήσει χημικά όπλα και μάλιστα σε τόσο μικρή ποσότητα;».

Ακόμη και ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι-μουν εξέφρασε την αντίθεσή του στην απόφαση του Λευκού Οίκου και δήλωσε ότι δεν μπορεί να είναι κανένας βέβαιος ότι χρησιμοποιήθηκαν χημικά όπλα χωρίς μια επιτόπια έρευνα, ενώ σοβαρές επιφύλαξεις και αμφισβήτηση των «αποδείξεων» που επικαλείται ο Λευκός Οίκος διατυπώθηκαν και από πολλούς ειδικούς επιστημονίες.

Με την απόφαση του Λευκού Οίκου να στειλεί όπλα στους αντάρτες (χωρίς να έχει προσδιορίσει ακόμη το είδος, το πότε και το πώς) δεν έχουν συντοχήτει μέχρι στιγμής ούτε ο πιο στενοί του σύμμαχοι στις στρατιωτικές επεμβάσεις, η Βρετανία και η Γαλλία, παρόλο που υιοθετούν τα περί χρήσης χημικών όπλων. Ιδιαίτερα ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον αντιμετωπίζει οισοβαρές αντιδράσεις όχι μόνο από την αντιπολίτευση αλλά και από το ίδιο το κόμμα του και τον κυβερνητικό συνασπισμό, γεγονός που τον δυσκολεύει να περάσει μια ανάλογη απόφαση από τη Βουλή των Κοινοτήτων. Ενδεικτικά, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Νίκ Κλεγκ έχει επανειλημένα τονίσει ότι «όλες οι πρωτοβουλίες πρέπει να στοχεύουν στην εξεύρεση πολιτικής λύσης στην κρίση».

Παράλληλα, άρχισε να προβάλλεται από διάφορες πλευρές η ιδέα της Ζώνης απαγόρευσης πτήσεων με στόχο να εξουδετερώθει η υπεροπλία του Ασαντ στον αέρα. Παρόλο που ο Λευκός Οίκος απάντησε ότι δεν εξετάζεται τώρα αυτό το ενδεχόμενο, ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών έσπευσε να απαντήσει ότι «υπάρχουν διαρροές από δυτικά μήντια ότι εξετάζεται σοβαρά η επιβολή ζώνης απαγόρευσης πτήσεων μέσω της ανάπτυξης της αντιπολίτευσης στην περιοχή της Ιορδανίας. Αυτό που εμποδίζει μέχρι τώρα την ανοιχτή στρατιωτική ανάμειξη των Αμερικανών και των συμμάχων τους στον πόλεμο της Συρίας είναι τρία ακανθώδη

ζητήματα.

Κατ' αρχήν, η έλλειψη μιας αξιόπιστης μεταβατικής πολιτικής πρότασης που θα διαδεχτεί το καθεστώς Ασαντ. Παρά τις προσπάθειες που έχει καταβάλει μέχρι σήμερα ο Λευκός Οίκος, ο Εθνικός Συριακός Συνασπισμός της αντιπολίτευσης, που αναγνωρίζεται από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους του ως νόμιμος εκπρόσωπος του συριακού λαού, παραμένει διασπασμένος και σπαράσσεται από τις αντιθέσεις και τον ανταγωνισμό για τα πόστα και τη νομή της εξουσίας, ανίκανος να προχωρήσει αικόνη και στην εκλογή προέδρου μετά την παραίτηση του Μοάζ αλ-Κατίμπ τον περασμένο Μάρτιο. Στη συντριπτική πλειοψηφία ζούσαν και ζουν στο εξωτερικό και η επιρροή τους μέσα στη Συρία είναι μικρή. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Μπάρακ Ομπάμα στο τέλος της συνόδου του G8 δήλωσε ότι «αυτό που είναι σημαντικό είναι να χτίσουμε μια ισχυρή αντιπολίτευση που θα μπορεί να λειτουργεί όταν το καθεστώς Ασαντ χάσει την εξουσία».

Δεύτερο, ο κατακερματισμός των δυνάμεων των ανταρτών και η ισχυρή παρουσία στις γραμμές τους φαντακών ιολαμιστών μαχητών, ζένων και σύριων. Το αποκαλούμενο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, το στρατιωτικό σκέλος του Συνασπισμού με επικεφαλής το στρατηγό Σαλίμ Ιντρίς, που βρίσκεται στην Τουρκία και ασχολείται περισσότερο δίνοντας συνεντεύξεις, έχει υπό τον έλεγχό του λιγότερο από το 10% των ένοπλων ομάδων. Η αδυναμία ελέγχου στη διανομή των όπλων και ο φόβος ότι θα πέσουν σε επικίνδυνα χέρια εμποδί-

ζουν τη μαζική αποστολή όπλων και ειδικά βαριών.

Τρίτο, ο παράγοντας Ρωσία, η οποία εξαρχής υποστηρίζει ανυποχώρητα το καθεστώς Ασαντ. Πολύ περισσότερο τώρα που οι κυβερνητικές δυνάμεις κερδίζουν έδαφος σε βάρος των ανταρτών. Μια ανοιχτή στρατιωτική παρέμβαση στη Συρία θα φέρει τους Αμερικανούς και τους συμμάχους σε ρήξη με τη Ρωσία. Και προφανώς σ' αυτή τη φάση δεν είναι διατεθειμένοι να το κάνουν. Ας μην ξεχνάμε ότι οι νοτοϊκές επεμβάσεις στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και τη Λιβύη έγιναν με τη ανοχή ή τη συγκατάθεση της Ρωσίας.

Οι τρεις αυτοί παράγοντες καθορίζουν τη σάση των ΗΠΑ και των συμμάχων τους απέναντι στη συριακή κρίση. Από τη μια θέλουν να πέσει στο Ασαντ για να πληγεί το ιρανικό καθεστώς και η Χεσμπολά και από την άλλη ανησυχούν γιατί δεν μπορούν μέχρι στηγμής να βρουν μια αξιόπιστη εναλλακτική πολιτική λύση και φοβούνται αυτό που θα προκύψει, πιθανόν ένα εχθρικό πολιτικό περιβάλλον ή η πλήρης διάλυση και το χάος, εξίσου επικίνδυνα και τα δύο για το Ισραήλ. Αυτοί οι τρεις παράγοντες δεν έχουν διαφοροποιηθεί ώστε να δικαιολογείται μια δραματική αλλαγή στη στάση των ΗΠΑ.

Στις συνθήκες αυτές αυτό που επιδιώκουν κυρίως τα αντίπαλα στρατόπεδα είναι να κερδίσουν χρόνο, με την ελπίδα οι μεν αντάρτες να κρατήσουν τις θέσεις τους και οι ισχυρητικές δυνάμεις να κερδίσουν περισσότερο έδαφος για να ενισχύσουν τη θέση τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Οι πολεμικές ιαχές και οι πιέσεις που ασκούν με διάφορους τρόπους οι Αμερικανοί και σύμμαχοί τους στο καθεστώς Ασαντ αποσκοπούν κυρίως να το αναγκάσουν να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να διαπραγματευτεί την παραίτηση του από την εξουσία. Κάτι που αυτή τη στιγμή τουλάχιστον δεν φαίνεται τόσο εύκολο.

Πυλώνας της σιωνιστικής κρατικής πολιτικής η θνοκάθαρση των Παλαιοιστίνων

«Ο Θεός έδωσε τ

Δικά μας και δικά τους

Ο ελληνικός λαός αντέδρασε έντονα στο κατέβασμα των διακοπτών της ΕΡΤ από τη συμμορία του μεγάρου Μαξίμου. Η πλειοψηφία, αυτή που δεν ξεβολεύτηκε για να πάρει μέρος σε εκδηλώσεις συμπαράστασης, έθεσε στην ουσία ένα ζήτημα δημοκρατίας. Αυτό είναι εξ ορισμού θετικό, αλλά άμα μείνουμε σ' αυτό, το θετικό μετατρέπεται εκ των πραγμάτων σε αρνητικό.

Γιατί το γήπεδο της δημοκρατίας κατακτήθηκε εν ριπή οφθαλμού από τις δυνάμεις του αντιπάλου. Οχι μόνο από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης, αλλά και από τους δύο εκ των τριών εταίρων της αντιδραστικής συγκυβέρνησης. Προσθέστε και όλο τον συρφετό της αστικής διανόσης, δημοσιολογίας, τέχνης, και θα διαπιστώσετε ότι αυτό το παρδαλό –αλλά εν πολλοίσι συμπαγές– μέτωπο δεν μπορεί να ενδιαφέρεται για τη δημοκρατία με τον ίδιο τρόπο που ενδιαφέρομαστε εμείς. Οι οποίοι, άλλωστε, δεν θεωρήσαμε ποτέ ότι από τις συχνότητες της ΕΡΤ έρρεε η απροκατάλοππη και αντικειμενική ενημέρωση με δημοκρατικότατο τρόπο.

Μπόρεσαν οι αντίπαλες δυνάμεις να κατακτήσουν εύκολα το γήπεδο και να το ελέγξουν ασφυκτικά, γιατί το μείζον θέμα, η απόλυτη 2.656 εργαζόμενων με μια υπογραφή, ενέργεια πρωτοφανής, με την οποία εγκαινιάζεται μια νέα εποχή, με άγρια αντεργατικά χαρακτηριστικά, μετατρέπεται σε έλασσον. Κατέληξε ένα θολό φόντο πάνω στο οποίο κεντούσαν οι εραστές της «ελεύθερης ενημέρωσης».

Με τον ίδιο τρόπο οργανώθηκε (τυχαία;) και η νομική άμυνα των εργαζόμενων. Προσφυγή στο ΣΤΕ, εν γνώσει των προσφευγόντων (των δικηγόρων και των εργατοπατέρων, όχι των εργαζόμενων), ότι το ΣΤΕ δεν έχει αρμοδιότητα για απολύσεις όταν αυτές αφορούν εργαζόμενους με συμβάσεις αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου.

Ετσι, όταν ήρθε η σφαλιάρα από το ΣΤΕ, που προσέφερε μια καλοσχεδιασμένη βάση συμβιβασμού στους τρεις εταίρους της συγκυβέρνησης, ενώ στους εργαζόμενους τη θέση του απολυμένου που ελπίζει ότι θα τον πάρουν στον «μεταβατικό φορέα», κάποιοι (ΣΥΡΙΖΑ, δικηγόροι, εργατοπατέρες) άρχισαν να πανηγυρίζουν για «νίκη», ενώ η πλειοψηφία των εργαζόμενων άρχισε να προσγειώνεται ανώμαλα στο έδαφος μιας εφιαλτικής πραγματικότητας.

Αν οι μαζικές απολύσεις είναι μείζον ζήτημα για το σύνολο της εργατικής τάξης, η καταθλιπτική ιδεολογική κυριαρχία του ταξικού αντίπαλου, που μπορεί και εμφανίζεται με χίλια πρόσωπα, με αποτέλεσμα να μπορεί να δρα ως πέμπτη φάλαγγα μέσα στους αγώνες, αποτελεί μέγιστο ζήτημα, που αφορά το παρόν και το μέλλον.

Λύση σ' αυτό το πρόβλημα μπορεί να είναι μόνο η ανεξάρτητη ταξική (πρωτίστως πολιτική) οργάνωση, σε ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής.

■ Αντε και...

«Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεωρεί ότι η αναδιάρθρωση της ΕΡΤ μπορεί να γίνει με την κρατική τηλεόραση εν λειτουργία και αυτό να γίνει το ταχύτερο». Αυτό δήλωσαν «κύκλοι» του Παπούλια, τέσσερις μέρες αφότου αυτός υπέγραψε την δικτατορικού τύπου Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και όταν πια είχε διαφανεί ότι του Σαμαρά δεν του θήγηκε η βοναπαρτιστική κίνηση όπως την είχε σχεδιάσει. Δεν έχω δικαιοδοσία να μην υπογράψω, είπε ο Παπούλιας στο Τσίπρα που πήγε να κάνει παράπονα. Ναι, αλλά έχεις το δικαίωμα να παραιτηθείς και θα το έκανες αν είχες λίγη τσίπα.

■ Αθλιος και οθίγιστος

Δεν χρειάζομασταν αποδείξεις για το ότι ο Σύμος Κεδίκογλου είναι ένας άδλιος πολιτικάντης. Ο ίδιος φρόντισε να μας δείξει ότι είναι και ολίγιστος. Η ιστοσελίδα Aftodioikisi.gr έδεσε το ερώτημα αν αληθεύει ότι ο Κεδίκογλου μετά την ανακοίνωση για το λουκέτο στην ΕΡΤ τηλεφωνούσε σε διάφορους και έλεγε: «Τι να κάνω ρε παιδιά, ο Μουρούτης έγραψε το κείμενο και αναγάστηκα να το διαβάσω». Λίγο αργότερα, ο Κεδίκογλου επικοινώνησε με την ιστοσελίδα και διευκρίνισε ότι «επρόκειτο για μία κυβερνητική ανακοίνωση που συντάχθηκε από το επιτελείο του Μαξίμου και την οποία διάβασε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος». Δηλαδή, επιβεβαίωσε πλήρως το ρεπορτάζ της ιστοσελίδας.

Επιβεβαίωσε, όμως, και κάτι ακόμη. Οτι ο ίδιος αντιλαμβάνεται την πολιτική καριέρα όπως ακριβώς αντιλαμβανόταν τη δημοσιογραφική καριέρα την εποχή που ήταν βοηθός της Κορομηλά στο «Μπράβο Ρούλα!». Είναι πολιτικά ασπόνδυλος και μόνο για διεκ-

περαιωτής βρόμικων δουλειών κάνει. Τέοιοι όμως υπάρχουν πολλοί, πάρα πολλοί, γι' αυτό και βλέπουμε τον πορφυρογέννητο Σίμο να τρώει σουτ από τον Σαμαρά (ίσως και στον επόμενο ανασχηματισμό).

■ Ιφιγένειες

Πάντως, πέρα από τον άδλιο και ολύγιστο Σύμο Κεδίκογλου, και κάποιος ή κάποιοι άλλοι από το επιτελείο του Σαμαρά δια δυσιαστούν ως Ιφιγένειες, όταν τελειώσει η σημερινή χλαπαταγή. Διότι οι σύμβουλοι είναι για να συμβουλεύουν σωστά τον πρωθυπουργό και όχι για να τον οδηγούν σε παγίδες από τις οποίες δυσκολεύεται να βγει. Βέβαια, την απόφαση την παίρνει ο ίδιος ο πρωθυπουργός, έχοντας ακούσει τους συμβούλους. Μην περιμένετε, όμως, από έναν αστό πολιτικό όπως ο Σαμαράς να πάρει πάνω του την ευδύνη. Σε κάποιους από το επιτελείο του δια τη μεταβιβάσει, δια τους καρατομήσει και δια φροντίσει αυτό να γίνει γνωστό, με τη γνωστή μέθοδο των διαρρών. Ετσι παίζεται το παιχνίδι.

ΥΓ: Εκείνος που μάλλον δεν κινδυνεύει είναι ο περιβότος Χρύσανθος Λαζαρίδης, ο οποίος –ενός ακόμη ο Σαμαράς έπαιξε το παιχνίδι του σκληρού – εμφανίστηκε στα «Νέα» να δηλώνει με νόημα: «Νομίζω ότι από αυτή την ιστορία βγαίνουμε όλοι σοφότεροι» (ίχνη αυτοκριτική), ενώ περιέγραψε ακριβώς αυτό που έγινε τη Δευτέρα, με την απόφαση του προέδρου του ΣΤΕ και τις προτάσεις που έκανε στους συνεταίρους του ο Σαμαράς. Τη συγκεκριμένη δήλωση ο Λαζαρίδης την έκανε Παρασκευή.

■ Ξεμπρόστιασμα

«Πιεσίσει, απειλέσ, εκβιασμούς, σενάρια και μυδεύματα περί του τι ήξεραν οι αρχηγοί, τι δεν ήξεραν, τι επιώθηκε, μπάστα!», αναφώνησε ο Βενιζέλος στη Βουλή, λίγο πριν αναχωρήσει για μονοήμερη επίσκεψη στο Παρίσι. Την οργή του για την αποκάλυψη της μυστικής συνάντησής τους με τον Σαμαρά στη Μουρουζή, που έγινε με διαρροή από το Μαξίμου, εξέφραζε μέσω εμπιστών στελεχών της ΔΗΜΑΡ ο Κουβέλης.

Προσπάθησαν να ξεπεράσουν το ζήτημα της μυστικής συνάντησης και της πλήρους ενημέρωσης από τον Σαμαρά για τις προδέσεις του με καταγγελίες για σπάσιμο της «μπέσας» από τη ΝΔ. Το ότι βρέθηκαν εκτεθειμένοι και έναντι των στελεχών τους, στα οποία δεν αποκάλυψαν τη μυστική συνάντηση της Μουρουζή, δεν μας ενδιαφέρει. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά πως πρόκειται για αδίστακτους μηχανορράφους του παρασκήνιου, που ενδιαφέρονται μόνο για τη δέση τους στον εξουσιαστικό αστερισμό του αστικού συστήματος. Στην αρχή μυστόκλαιγαν και παρίσταναν τους ανενημέρωτους. Οταν είδαν ότι ο Σαμαράς την πάτησε, τότε μόνο σήκωσαν τους τόνους.

μήδεια εξοπλισμού, τις αναδέσεις παραγωγών και τις συμβάσεις έργου για παροχή υπηρεσιών δημιοιογραφικών και άλλων! Ενα χρόνο είναι υπουργός Οικονομικών, τώρα ζαφνικά δυμήδηκε να ζητήσει εισαγγελική έρευνα στην EPT; Και γιατί μόνο στην EPT και όχι σε όλους τους δημόσιους φορείς; Αν είχε κάνει αυτή την κίνηση πριν από λίγο καιρό και αν είχαν βάλει τη Ράικου να «θρεψει» κάτι (που δε δ' αφορούσε τους σημερινούς κυβερνώντες, αλλά τους προηγούμενους), δα είχαν ίσως κάποιο προπαγανδιστικό επιχείρημα. Εκ των υστέρων, όμως, καθίστανται καταγέλαστοι και προκαλούν οργή.

■ Χωρίς αρχές, χωρίς όρια

Μέχρι πού μπορεί να φτάσει ο χωρίς αρχές πολιτικός τυχοδικισμός και ο λαϊκίστικος αμφοραλισμός; Ο ΣΥΡΙΖΑ και η ηγετική του ομάδα αποδεικνύουν ότι δεν έχουν κανένα όριο. Οτι είναι ικανοί για όλα. «Άκομα και η αγαπημένη σας κ. Μέρκελ προσπαθεί να ταυτιστεί μαζί σας». Το είπε ο Τσίπρας από την ερέθρα της πλατείας Συντάγματος, το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, λίγες ώρες μετά τη δημοσίευση της απόλυτης στήριξης της Μέρκελ προς τον Σαμαρά (τον οποίο μάλιστα κάλεσε σε φιέστα που οργάνωσε στη Γερμανία, μαζί με τον Ολάντ, τον Λέτα και άλλους γέρετες ιμπεριαλιστικών κρατών) και του Σόιμπλε προς τον Στουρνάρα (ο Σόιμπλε ανακοίνωσε, μάλιστα, πως έρχεται οσονούπω στην Αθήνα).

Γιατί, όμως, ο Τσίπρας και το επιτελείο του δεώρησαν πρέπον να πουν κι αυτή το ψέμα, αυτή τη μπούρδα; Δεν είναι αυτοί που κατηγορούν τον Σαμαρά ως δουύλο της Μέρκελ, η οποία τον κρατάει στο χέρι με τις λίστες της Siemens; Τι προσφέρει αυτό το ψέμα για εγκατάλειψη του Σαμαρά από τη Μέρκελ; Το μόνο που μπορεί να προσφέρει είναι μια τοξική ντόπια στους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ, ότι οσονούπω το κόμμα τους δα δρεδεί στην εξουσία, γιατί τον Σαμαρά τον εγκατάλειψε και η Μέρκελ. Θα πρεπε, όμως, αυτό να ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό; Σύμφωνα με τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ ναι, γιατί ο δρόμος προς την κυβερνητική εξουσία περνάει [και] από την έγκριση του Βερολίνου. Γία αυτό ο Τσίπρας έβαλε λυτούς και δεμένους για να του κλείσουν μια συνάντηση με τον Σόιμπλε. Αυτή την ξενόδουλη και ευρωλιγούρικη λογική δέλουν να καλλιεργήσουν στους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ. Οτι αυτοί είναι καλύτεροι διαχειριστές κι αυτό αρχίζουν και το βλέπουν και οι πολιτικές γηγεσίες στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες.

■ Οχι Γιάννης, Γιαννάκης

«Ούτε η αποφασιστική επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, ούτε η αναμονή της μακρινής "λαϊκής εξουσίας", αποτελούν λύση. Η λύση δρίσκεται στην πάλη για να έρθουν τώρα οι εργαζόμενοι και ο λαός στο πιόνι, να γίνει πράξη ένας άλλος δρόμος έξω από το ευρώ και την ΕΕ, με διαγραφή του χρέους, εδνικοποίησεις τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων, εργατικό - λαϊκό έλεγχο παντού, σε ρήξη με την καπιταλιστική βαρβαρότητα σε μια σύγχρονη σοσιαλιστική προοπτική». Το απόσπασμα είναι από ανακοίνωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που μοιραζόταν στον περίβολο του κατειλημμένου κτηρίου της NET.

Τι ακριβώς δέλουν να πουν οι ποιητές; Κατηγορούν τον Περισσό ότι με τη «λαϊκή εξουσία» προτείνει μια μακρινή λύση που δεν δίνει απάντηση στο σήμερα. Την ίδια στιγμή αντιπροτείνουν αγώνα για «για να έρθουν τώρα οι εργαζόμενοι και ο λαός στο πιόνι» και να υλοποιήσουν τα υπόλοιπα (έξοδος από το ευρώ κλπ.). Πώς ακριβώς δα έρθουν «τώρα» οι εργαζόμενοι και ο λαός στο πιόνι; για να υλοποιήσουν ένα τόσο φιλόδοξο πρόγραμμα; Αφού αυτό δε δα είναι «λαϊκή εξουσία» (εξουσία-απότοκος επανάστασης, δηλαδή), τι δα είναι; Μία κυβέρνηση στα αστικά πλαίσια, προφανώς. Τότε γιατί κατηγορούν τον Αλαβάνο ή τον Ρουσσό και μερικούς άλλους ΑΝΤΑΡΣΥΑδες που δέτουν ευδέως αίτημα κυβέρνησης;

■ Δεν κρατιόταν

Δεν κρατιόταν ο Στουρνάρας μετά τη δήλωση στήριξης της συγκεκριμένης από τον Σόιμπλε. Πρώτα έστειλε πον παρερ με σύνδεσμο σε γερμανική ιστοσελίδα, η οποία φιλοξενούσε τη δήλωση Σόιμπλε. Αμέσως παρήγγειλε και μετάφραση και αργότερα έστειλε «άτυπη ενημέρωση» η οποία περιλάμβανε μεταφρασμένη τη δήλωση Σόιμπλε. Εκείνο που έκανε τον Στουρνάρα να καμαρώνει σα γύφτικο σκεπάρνι ήταν το εξής απόσπασμα από τη δήλωση Σόιμπλε: «Έχεια κατά το Σαββατοκύριακο συμφωνήσει με τον φλο και συνάδελφο μου Γ. Στουρνάρα, ότι μαζί με την συνεπή συνέχιση εφαρμογής του προγράμματος, δα πρέπει να έχουμε ως προτεραιότητα να ενισχύσουμε τις συνδήκες που δα ευνοήσουν την ανάπτυξη και δα καταπολεμήσουν τόσο την ανεργία, όσο και τη νεανική ανεργία. Με προσκάλεσε στην Αθήνα, προκειμένου να συζητήσουμε μαζί το πως δα μεταφέρουμε σύντομα την εμπειρία από την δημερή πρωτοβουλία με την Ισπανία, για την ενίσχυση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και αυτές με τη σειρά τους να δημιουργήσουν δέσεις εργασίας, όπως δα ήταν για παράδειγμα η με ταχείες διαδικασίες ίδρυση αναπτυξιακής τράπεζας στην Ελλάδα. Θα συζητήσουμε κατά τη διάρκεια του Eurogroup και του Ecofin την Πέμπτη και την Παρασκευή στο Λουξεμβούργο τις λεπτομέρειες»), ενώ οι εκδό-

Καρικατούρα Ανδρέα Παπανδρέου

Οταν ο Σαμαράς έβαλε για τη Δευτέρα τη συνάντηση του τρίο ξεφτίλα στο Μαξίμου και οι όλοι δύο εταίροι έσπευσαν να συμφωνήσουν ασμένως, χωρίς να ενδιαφέρονται για το χρόνο που χανόταν, είχαν όλοι μαζί κατά νου την προγραμματισμένη από καιρό συγκέντρωση του Τσίπρα στο Σύνταγμα, η οποία ζαφνικά αποκτούσε ζωντάνια και προοπτική (βάσει των όσων συνέβησαν μετά το λουκέτο στην EPT). Επελέξαν τη συγκεκριμένη μέρα όντας σύγουροι ότι από άποψη δημοσιότητας θα καταφέρναν τα ταπτώσουν τη συγκέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ και ν' αφήσουν τον Τσίπρα με τη χαρά, ακόμα κι αν έκανε μια πραγματικά μεγάλη συγκέντρωση.

Οι ΣΥΡΙΖΑίοι, όμως, που ενδιαφέρονται μόνο για την εικόνα, δεν έβαλαν κάτω. Σχεδίασαν μια συγκέντρωση έτσι που πεντέξι χιλιάδες νοματαίοι, με δυο σημαίες στο χέρι ο καθένας, να δείχνουν «μέγα πλήθος με μέγα πάθος», το οποίο θα έδειχνε ο δικός τους τηλεσκηνοθέτης (σχολή έχει δημιουργήσει ο Μπιρσίμ). Εστησαν, λοιπόν, την ερέθρα στη μέση της πλατείας (κάτω από το συντριβώνι), διευθέτησαν τους συγκεντρωμένους στο δρόμο που ενώνει την αρχή της Φιλελλήνων με την αρχή της Σταδίου, καθώς και σε λίγο βάθος στην Ερμού, που ήταν ακριβώς απέναντι από την ερέθρα, ενώ οι πλαίνοι της πλατείας δρόμοι, όπως και η Αμαλίας (πίσω από την ερέθρα) έμειναν άδειοι. Ξέρουν καλά ότι, ακόμη και σε συνθήκες σχετικής λαϊκής κινη-

τοποίσης, δεν μπορούν να κάνουν συγκεντρώσεις σαν εκείνες που έκαναν τα κόμματα εξουσίας στο παρελθόν. Εχουν μόνο ψηφοφόρους και όχι οπαδούς.

Ο Τσίπρας εμφανίστηκε σαν ο νέος Ανδρέας Παπανδρέου. Οχι μόνο στο στιλ, αλλά και στη μπαλκονάτη συνθηματολογία: «Απόψε τελειώνουμε με την κυβέρνηση της καταστροφής – Ο λαός μίλησε. Η πλατεία Συντάγματος στέλνει μήνυμα ανατροπής – Κ. Σαμαρά, τελειώσατε. Να ο επαναλάβω όλη μια φορά για να το εμπεδώσετε: Τελειώσατε! – Η EPT, όμως, θα αποδειχτεί το κύνειο άσμα του Κ. Σαμαρά και της κυβέρνησής του. Το κίνημα της EPT είναι η ορχή του τέλους της τρικομπατικής κυβέρνησης του μνημονίου – Υπογράφουμε ένα νέο συμβόλαιο εμπιστοσύνης».

Η συγκέντρωση πέρασε φυσικά στα φιλά. Άλλωστε, την ίδια ώρα βρισκόταν σε εξελιξη η συνάντηση του τρίο ξεφτίλα στο Μαξίμου και η διαδικασία του ΣΤΕ για την έκδοση προσωρινής διαταγής, οπότε η αγωνία είχε φτάσει στο κατακόρυφο και κανείς δεν είχε όρεξη ν' ασχοληθεί με το σόου Τσίπρα. Το ίδιο ισχύει και για τον Τύπο της επομένης, που έπρεπε ν' ασχοληθεί με τα του Μαξίμου και του ΣΤΕ και όχι με τον Τσίπρα.

Δεν έμεινε ασχολίαστο, όμως, το γεγονός ότι ο Τσίπρας δεν ζήτησε εκλογές. Η μόνη αναφορά που έκανε, μολονότι επαναλάμβανε συνεχώς ότι η συγκυβέρνηση είναι τελειωμένη, ήταν έμεση και πολύ προσεκτική: «Αλλά σήμερα η

πρώτη και καλύτερη μεταρρύθμιση που έχει ανάγκη ο τόπος είναι να φύγει η σημερινή κυβέρνηση της καταστροφής. Η κυβέρνηση που υπονομεύει τη δημοκρατία. Να απαλλαγεί ο τόπος από την ακροδεξιά βαρβαρότητα. Η καλύτερη μεταρρύθμιση είναι να δοθεί ο λόγος στο λαό».

Να ρωτήσουμε κι εμείς, λοιπόν. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ζήτησε εκλογές, όπως έκανε κάθε τρεις και λίγο μέχρι τις αρχές του χρόνου; Γιατί δεν τις προβλέπει, έστω, όπως επίσης έκανε συνεχώς ο Τσίπρας; Προέβλεπε εκλογές παλιότερα, χωρίς να υπάρχουν σημάδια, και δεν προβλέπει τώρα που η συγκυβέρνηση έφτασε στο παραπέντε ενός εκλογικού «απυχήματος»; Μήπως ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αλλάξει τακτική; Μήπως περιμένει να ωριμάσει ακόμα περισσότερο το φρούτο της εξουσίας; Ή μήπως η αλλαγή τακτικής έχει επιβληθεί από τους ντόπιους και ξένους παράγοντες της καπιταλιστικής οικονομίας και της αστικής πολιτικής, με τους οποίους έχει συναντηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως στα κλειστά γεύματα με τους εκδότες του ΣΥΡ

Τα δύο πρόσωπα της αστικής δικτατορίας

Ηαστική «δημοκρατία» έχει πάντοτε δύο πρόσωπα. Το ένα είναι αυτό της κατ' επίφαση δημοκρατίας, της «ελευθερίας» των διαδηλώσεων, απεργιών και οποιασδήποτε διαμαρτυρίας, υπό τον όρο ότι δεν ξεφεύγει από τα όρια ανοχής της κυριαρχης τάξης. Το δεύτερο είναι αυτό της πιο άγριας καταστολής, αν χρειαστεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δικτατορία του κεφαλαίου, που υπό τη μορφή του «δημοκρατικού» πολιτεύματος πάρει την πιο σταθερή μορφή της. Παρατηρώντας τα γεγονότα που εκτυλίσσονται εδώ και τρεις βδομάδες στην Τουρκία, βλέπουμε αυτά τα δύο πρόσωπα περισσότερο καθαρά παρά ποτέ.

Ο Ερντογάν, που αποτελεί το πρότυπο ηγέτη για πολλούς (ακόμα και κάποιους που αυτοπροσδιορίζονται ως «αριστεροί», κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά), ένας πολιτικός που στο παρελθόν άσκησε κριτική στην κατασταλτική στάση των αραβικών καθεστώτων απέναντι στους εκεί εξεγερμένους, ενώ το ίδιο είχε κάνει και ενάντια στους τούρκους στρατηγούς και τα πραξικόπηματά τους, αφού εξαπέλυσε την πιο άγρια καταστολή ενάντια στους διαδηλωτές της πλατείας Ταξίμ, δεν είχε κανένα πρόβλημα να το παίξει και... δημοκράτης. Σ' αυτό το πλαίσιο συναντήθηκε δύο φορές με «εκπροσώ-

πους» των διαδηλωτών. Την προηγούμενη Τετάρτη συναντήθηκε με έντεκα διανοούμενους και καλλιτέχνες και την επόμενη μέρα με εκπροσώπους της Πλατφόρμας Αλληλεγγύης στην Ταξίμ, της οργάνωσης που θεωρείται ομπρέλα 116 οργανώσεων που συμμετέχουν στις διαδηλώσεις. Στις συναντήσεις ο Ερντογάν εμφανίστηκε διαλλακτικός, υποστηρίζοντας ότι «έλαβε το μήνυμα» των διαδηλωτών, ενώ υποσχέθηκε να παράσει τις εργασίες στο πάρκο Γκεζί και να οργανώσει μέχρι και δημοψήφισμα, αν χρειαστεί, για το ζήτημα του πάρκου. Ολ' αυτά με τον όρο να σταματήσουν οι διαδηλώσεις και να πάρει ο κόσμος σπίτι του.

Οι διαδηλωτές δεν τούμπησαν. Επι, ο Ερντογάν γύρισε την πλάκα ανάποδα, για να δείξει το άλλο, το πραγματικό πρόσωπο της αστικής δικτατορίας. Εδώσε εντολή μέσω του Ραδιοτηλεοπτικού Συμβούλιου να κλείσει το κανάλι Hayat που αναμετέδιδε συνεχώς τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, με την πρόφαση ότι δεν έχει άδεια, πράγμα που αποδεικνύεται ψευδές, καθώς το κανάλι είχε από το 2007 καταθέσει όλα τα δικαιολογητικά για να πάρει την άδεια, χωρίς όμως καμία απάντηση των αρμόδιων αρχών. Γ' αυτό και το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο αναγκάστηκε να πάρει πίσω

Τα μαύρα τα μαλλιά μας κι αν ασπρίσαν...

«Τα μαύρα τα μαλλιά μας κι αν ασπρίσαν έχουμ' εμείς αντάρτικη καρδιά». Οι στήχοι από το παλιό ελληνικό επαναστατικό τραγούδι, τραγούδι των αλύγιστων εξόριστων κομμουνιστών, ταριχάζουν «ταμάρ» στην περίφραν γιαγιά της Ισταμπούλ, που ο φωτογραφικός φακός τη συνέλαβε «επί το έργον» στην πλατεία Ταξίμ.

Βέβαια, αν η φωτογραφία είχε τραβηγτεί στην Ελλάδα, θα προκαλούσε αμηχανία σε πλλούς. Είναι βλέπετε τ' ασπρά μαλλιά που δεν επιτρέπουν να χαρακτηριστεί αυτή η αγωνιστρια «προβοκατόριστα». Ενώ αν τα μαλλιά ήταν μαύρα, αν το σώμα δεν αποκάλυπτε την ηλικία, η δυσκολία θα εξαφανιζόταν. «Προβοκατόριστα» και «γυναίκα της ασφάλειας» θα αποκαλούνταν.

Εμείς δεν έχουμε παρά να υποκλιθούμε στο αντάρτικο πνεύμα. Στο παράδειγμα της εμπράγματης μαχητικότητας, που ταυτίζεται με την αντίσταση με κάθε μέσο, με την ανάπτυξη της λαϊκής αντιβίας. Σ' αυτό τον τομέα οι μαχητικοί διαδηλωτές των τουρκικών δρόμων μας (ξανα)παραδίδουν μαθήματα.

την απόφασή του και το κανάλι συνέχισε να εκπέμπει, αφού οι καταγγελίες του δημοσιεύτηκαν αικόμα και σε δυτικές εφημερίδες (όπως ο Γκάρντνιαν), ενώ στην ίδια την Τουρκία δημιουργήθηκε κίνημα συμπαράστασης.

Ταυτόχρονα, ο Ερντογάν συνέχισε να εξαπολεύει έναν οχετό ύβρεων ενάντια στους διαδηλωτές. Και τι δεν είπε στις ομιλίες του στις φιλοκυβερνητικές διαδηλώσεις που οργάνωσε το περασμένο Σαββατοκύριακο (Σάββατο στην Αγκυρα και Κυριακή στην Ισταμπούλ), στις οποίες η κυβέρνηση χρησιμοποίησε ολόκληρο το μηχανισμό της για να κουβαλήσει κόσμο (και δυστυχώς τον κουβάλησε): ότι οι διαδηλωτές είναι «γκάνγκστερ», ότι υπποκινούνται από... κερδοσκόπους του εξωτερικού που επλήγησαν από την πτώση των επιποκίων δανεισμού και γι' αυτό δημιουργούν αναταραχή για να αυξηθούν τα επιπόκια και να αποκομίσουν κέρδη (sic!), ότι δεν είναι Τούρκοι αλλά τρομοκράτες! Καταφέρθηκε αικόμη και ενάντια σε όσους προσέφεραν καταφύγιο στους διωκόμενους διαδηλωτές στα ξενοδοχεία, υποστηρίζοντας ότι από δω και πέρα θα αντιμετωπίζουν κατηγορία υπόθαλψης τρομοκρατών (!), ενώ χαρακτήρισε παράνομη την

απεργία των συνδικάτων, που οργανώθηκε την περασμένη Δευτέρα.

Ηταν τέτοια η προκλητικότητα των λόγων του, που αικόμα και το Spiegel έγραψε την επομένη άρθρο με τίτλο: «Λόγος "μίσους" στην Ισταμπούλ: Ο Ερντογάν ρίχνει λάδι στη φωτιά». Την ίδια στιγμή, ο υπουργός για θέματα ΕΕ Εγκεμέν Μπαγίς, σε συνέντευξη που έδωσε την Κυριακή το βράδυ στο κανάλι «A Haber», ζήτησε «ευγενικά» από τους διαδηλωτές να πάνε σπίτια τους, γιατί από δω και πέρα όσοι μείνουν στην πλατεία Ταξίμ θα θεωρούνται «υποστηρικτές ή μέλη τρομοκρατικών οργανώσεων!». Τόσο πολύ τους έχει ενοχλήσει το γεγονός ότι οι αριστερές οργανώσεις κομμουνιστικής αναφοράς συστειρώνουν κόσμο που συγκρούεται στους δρόμους.

Οι δηλώσεις όμως συνοδεύονται και από έργα. Πέρα από το άγριο έύλο, τις αύρες και τα δακρυγόνα (τα οποία έπεισαν άρθρον για μια αικόμα φορά), οι μπάτσοι διέλυσαν τοξικές ουσίες αικόμα και στο νερό που ρίχνουν με τις υδραντλίες στους διαδηλωτές. Η ουσία που διέλυσαν στο νερό ονομάζεται Ιενίκ και μπορεί να προκαλέσει εγκαύματα πρώτου βαθμού όταν πέσει στο δέρμα! «Η αστυνομία πέρασε το τεστ της δημοκρατίας» αποφάνθηκε ο Ερντογάν, δίνοντας πλήρη κάλυψη στους μπάτσους αικόμα και μετά τις αποκαλύψεις αυτές. Και επιτέθηκε αικόμη και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όχι γιατί το τελευταίο αποφάσισε κανένα... αυστηρό μέτρο ενάντια στην Τουρκία, αλλά γιατί απλά εξέφρασε την ανησυχία του σε ψήφισμα που εξέδωσε στις 13 Ιούνη για την κατάσταση στη χώρα, υποστηρίζοντας ότι «η αστυνομική καταστολή υποσκάπτει την οξιοπιστία της Τουρκίας στον περιφερειακό της ρόλο ως πρωταθλητή των δημοκρατικών αλλογών στην περιοχή!»

Πέρα από την προκλητική στάση του Ερντογάν, που απειλήσεις ότι θα κατεβάσει αικόμα και το στρατό αν οι μπάτσοι δε μπορέσουν να τιθασέουν τον ξεσηκωμό (πράγμα που υποδηλώνει τον εκνευρισμό του απέναντι στη συνέχιση των διαδηλώσεων), οι αποκαλύψεις αυτές απειλήσεις ότι θα βρίσκεται πάντα μπροστά της αυτή την τακτική. Απάντηση δε μπορούν να είναι οι όρκοι νομιμότητας, διεκδικώντας με τη δική τους αντιβία το δίκιο τους. Οσο για τις υνχτερινές συλλήψεις μελών πολιτικής οργάνωσης, ας θυμηθούμε τις αστυνομικές εφόδους σε κατειλημμένους χώρους και τη υνχτερινή εισβολή στα σπίτια κατοίκων της Ιερισσού.

«Θεωρήθηκε ότι η αστυνομία χρησιμοποίησε βία. Ποιος χρησιμοποίησε βία; Όλοι οι τρομοκράτες, οι αναρχικοί, οι ταραζείσες». Αυτά είπε ο νέος σουλτάνος της Τουρκίας σε σύσκεψη του κόμματός του. Μη μας πείτε ότι δεν έχετε ακούσει ανάλογες δηλώσεις από πολιτικούς ή δημοσιορουφιώντας στη χώρα μας; Η ποινικοποίηση των εξεγέρσεων είναι πάγια τακτική της αστικής δικτατορίας. Γ' αυτό και η αντίσταση πρέπει να γνωρίζει ότι θα βρίσκεται πάντα μπροστά της αυτή την τακτική. Απάντηση δε μπορούν να είναι οι όρκοι νομιμοφρούσης, αλλά το ξεσκέπασμα του υποκριτικού χαρακτήρα αυτής της τακτικής και η ανάδειξη του μοναδικού νόμου που αποδέχονται οι εξεγέρμενοι. Του νόμου που αναφέρεται στο δίκιο του ογώνα. Απ' αυτή την άποψη, οι αγωνιστές των τουρκικών δρόμων, που επιμένουν, εξακολουθούν να μας στέλνουν ελπιδοφόρα μηνύματα.

Πυλώνας της σιωνιστικής κρατικής πολιτικής η εθνοκάθαρση των Παλαιοιστίνων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

νέτ. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία της ισραηλινής Κεντρικής Στατιστικής Υπηρεσίας, το πρώτο τρίμηνο του 2013 οι εποικισμοί στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή αυξήθηκαν κατά 176% σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2012. Η κατασκευή νέων εποικισμών στη Δυτική Οχθή και την Ιερουσαλήμ αποτελεί το 21% της συνολικής οικοδομικής δραστηριότητας του Ισραήλ, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι παράνομοι εποικισμοί. Οι συγκεκριμένοι εποικισμοί απευθύνονται μόλις στο 4% του συνόλου του πληθυσμού του Ισραήλ, γεγονός που αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι η ε

■ Χορτολιβαδικές εκτάσεις

Ανοίγουν το δρόμο στους καταπατητές

Από τις 8 Μάρτη αρχίσαμε να αποκαλύπτουμε από τις στήλες της «Κ» τις προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) να παραδώσει στην παράνομη δόμηση 14,5 εκατ. στρέμματα χορτολιβαδικών εκτάσεων, προκειμένου να κατασκευαστούν βίλες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις κ.ά. Στις αρχές Απριλί, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, πιεζόμενη φορτικά τόσο από τις δικές μας αποκαλύψεις όσο και από τις απαγανήσεις προϊστάμενων Διευθύνσεων Δασών της περιφέρειας, που ζητούσαν είτε να καταργηθεί η κατάπτωση γνωμοδότησης 331/2011 του ΝΣΚ είτε να ενεργοποιηθεί η εφαρμοστική εγκύλιος της γνωμοδότησης 331, δέχτηκε να εκδώσει μια νέα εγκύλιο, που θα την υπέγραψε ο γενικός γραμματέας Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος Σωκ. Αλεξίαδης.

Διευκρινίζουμε, ότι από την πλευρά μας θέσαμε έντονα το αίτημα **η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ να πάρει πίσω την υιοθέτηση της γνωμοδότησης 331/2011**. Γιατί δεν υπάρχει κανένας νομιμοποιητικός λόγος παρέμβασης του ΝΣΚ, δεδομένου ότι σύμφωνα με την ισχύουσα δασική νομοθεσία τις χορτολιβαδικές εκτάσεις τις διοικούν και τις διαχειρίζονται οι δασικές υπηρεσίες. Οποιοι διεκδικούν εμπράγματο δικαιώματα επί χορτολιβαδικών εκτάσεων, ακόμη και σε περιοχές της Ελλάδας όπου δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου, **έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν πρώτα στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών και μετά στα Πολιτικά Δικαστήρια ή κατευθείαν στα πολιτικά δικαστήρια. Μόνον έτσι μπορούν ν' αποκτήσουν εμπράγματα δικαιώματα επί των χορτολιβαδικών εκτάσεων σε βάρος του δημοσίου.**

Η εν λόγω εγκύλιος συντάχθηκε από τη Διεύθυνση Νομοθετικού Εργού, αλλά από τα μέσα Απριλί παρέμενε στο συρτάρι του Σωκ. Αλεξίαδη. Το Μάη, ο Σωκ. Αλεξίαδης, σύμφωνα με σάμα μας ανακοίνωσε σύμβουλός του, ανακάλυψε ότι η υπογραφή αυτής της εγκυλίου δεν ανήκει στις δικές του αρμοδιότητες και πάναρε το σχέδιο της εγκυλίου στη ΔΗΜΑΡίσια γενική γραμματέα του ΥΠΕΚΑ Μάρω Ευαγγελίδου. Σημειώτεον, ότι στο ΥΠΕΚΑ υπάρχουν δύο γενικοί γραμματέις, αλλά εκείνος που «λύνει και δένει» είναι ο Σωκ. Αλεξίαδης.

Θεωρούμε ότι αυτή η άποψη του Σωκ. Αλεξίαδη είναι προσχηματική και την πρόβαλε γιατί δεν ήθελε να συνδέσει το ονόμα του με το φράξιμο του δρόμου στους καταπατητές των χορτολιβαδικών εκτάσεων. Θυμίζουμε ότι είναι αυτός που στη σύσκεψη που έγινε στις 21 Φλεβάρη του 2013 στα γραφεία του ΥΠΕΚΑ είχε αναγκάσει το γενικό διευθυντή Δασών Κ. Δημόπουλο να πάρει πίσω την εφαρμοστική εγκύλιο της γνωμοδότησης 331/2011, που ο ίδιος είχε υπογράψει.

Τη σκυτάλη της χρονοτριβής για την υπογραφή της εγκυλίου από τα χέρια του κυρίου Σωκράτη παρέλαβε η κυρία Μάρω. Αφού κράτησε κι αυτή στο συρτάρι της για ένα δεκαήμερο

το νέο σχέδιο εγκυλίου, που ήταν ίδιο με το προηγούμενο, διαπίστωσε ότι υπάρχει πρόβλημα με τους βοσκοτόπους στην Ελλάδα και κατέληξε στην άποψη ότι οι χορτολιβαδικές εκτάσεις πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για να λυθεί αυτό το ζήτημα!

Με την κυρία αυτή είχαμε δύο τηλεφωνικές επικοινωνίες, κατά τις οποίες μας ανακοίνωσε τη νέα προσέγγισή της και μας ενημέρωσε ότι θα προγραμματοποιηθεί σύσκεψη υψηλόβαθμων υπηρεσιακών παραγόντων, στην οποία θα πάρει μέρος και ο δήθεν αναρμόδιος Σωκ. Αλεξίαδης! Οπως και έγινε. Στο κείμενο, που υπογράφτηκε τελικά στις 12 Ιουνίου του 2013 από τη Μάρω Ευαγγελίδου, με αριθμό πτωτοκόλου 35805, και στάλθηκε στον ειδικό γραμματέα Γ. Αμοργιανώτη, γίνεται αναφορά στη συγκεκριμένη σύσκεψη και αναφέρονται μόνο τα ονόματα δύο γενικών γραμματέων, του Μόσχου Κορασίδη (υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) και του Σωκ. Αλεξίαδη (ΥΠΕΚΑ). Το γενονός ότι στη σύσκεψη πήραν ακόμη μέρος η ίδια η Μ. Ευαγγελίδου, η γενική διευθύντρια Νικολάου, ο ειδικός γραμματέας Δασών Γ. Αμοργιανώτης και ο γενικός διευθυντής Δασών Κ. Δημόπουλος θεωρήθηκε λεπτομέρεια και δεν αναφέρθηκε. Και να σκεφτεί κανείς ότι ο Γ. Αμοργιανώτης, σύμφωνα με το συγκεκριμένο έγγραφο της Μ. Ευαγγελίδου, είναι αυτός που καλείται να υπογράψει την εγκύλιο που θα συντάξουν υπηρεσιακοί παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Δασών.

Φυσικά, δεν μας έπιασε ο πόνος για την αποσιώπηση των συγκεκριμένων υψηλόβαθμων υπηρεσιακών παραγόντων. Το επισημαίνουμε για να σημειώσουμε ότι ο Σωκ. Αλεξίαδης «λύνει και δένει» στο ΥΠΕΚΑ (και όχι μόνο). Προσπαθεί, αξιοποιώντας το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί με τους βοσκοτόπους στην Ελλάδα, να ανοίξει έμφεση στο δρόμο στην ιδιωτικοποίηση των χορτολιβαδικών εκτάσεων από τους καταπατητές-καπιταλιστές, υποτίθεται μέσω της λύσης του προβλήματος των βοσκοτόπων. Μέσω της αναγραφής του ονόματός του στο συγκεκριμένο έγγραφο ενημερώνει τους πάντες (και όχι μόνο τους μαγαλοκτηνοτρόφους), ότι αυτός είναι εκείνος που εμπνεύστηκε έναν ελιγμό, προκειμένου ν' αποκτήσουν εμπράγματα δικαιώματα επί των χορτολιβαδικών εκτάσεων. Γιατί όπως αποδέχτηκε δεν υπάρχει άλλος δρόμος ιδιωτικοποίησης των χορτολιβαδικών εκτάσεων.

Περνάμε στο σχολιασμό του εγγράφου της Μ. Ευαγγελίδου, που αμφιβάλλουμε αν κατάλαβε την τακτική που ακολουθεί ο Σωκ. Αλεξίαδης. Οπως προσαναφέρομε, το πρώτο μέρος του εγγράφου είναι πιστό αντίγραφο του εγγράφου που κράταγε στο συρτάρι του Σωκ. Αλεξίαδης, το οποίο δημοσιεύσαμε ολόκληρο στην «Κ», στις 25 Μάρτη του 2013, απαγάννοντας την άμεση υπογραφή του. Οι συντάκτες αυτού του εγγράφου (τους γνωρίζουμε γιατί επικοινωνήσαμε μαζί τους) υιοθέτησαν τη βασική ιδέα του Ενημερωτικού της γνωμοδότησης 331/2011, που ο ίδιος είχε υπογράψει.

Τη σκυτάλη της χρονοτριβής για την υπογραφή της εγκυλίου από τα χέρια του κυρίου Σωκράτη παρέλαβε η κυρία Μάρω. Αφού κράτησε κι αυτή στο συρτάρι της για ένα δεκαήμερο

Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, σύμφωνα με το οποίο, με βάση το νόμο 4030/2011, το δημόσιο παραιτείται από τις χορτολιβαδικές εκτάσεις μόνο στην περίπτωση που υπάρχουν τελεσδικές δικαιοστικές αποφάσεις. Οι δασικές υπηρεσίες θα ενημερώνουν με έγγραφό τους τις Υπηρεσίες Δόμησης (πρώην Πολεοδομίες) εάν υπάρχουν τέτοιες αποφάσεις και μόνο σ' αυτή την περίπτωση θα μπορούν οι Υπηρεσίες Δόμησης να εκδίδουν οικοδομικές άδειες.

Ως εδώ τα πρόγραμα «τρώγονται», μιας και μπαίνει φρένο στους καταπατητές χορτολιβαδικών εκτάσεων. Με την προσθήκη σε δάση, δασικές εκτάσεις, και χορτολιβαδικές εκτάσεις. Η αρμοδιότητα έχει δοθεί στους δήμους και έτσι αυτό καθαυτό το ζήτημα της βόσκησης είναι λυμένο.

«Παράλληλα όμως (όπως εξετάστηκε και σε πρόσφατη σύσκεψη με τον Γενικό Γραμματέα Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) και τον Γενικό Γραμματέα Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος και Αλεξίαδη) **στο βαθμό που δεν ισχύει το τεκμήριο της κυριότητας υπέρ του Δημοσίου σε ορισμένες περιφέρειες της χώρας, η αναγνώριση της κυριότητας των φερμένων ως ιδιωτικών χορτολιβαδικών εκτάσεων θα μπορούσε να γίνει, από τις Δασικές Υπηρεσίες, με απλούστερο τρόπο εξέτασης των αποδεικτικών στοιχείων, από ότι με κρίση του Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών του ΑΝ 1539/38.**

Επιπροσθέτως το θέμα συνδέεται

με την προστασία της γεωργικής γης και των χορτολιβαδικών εκτάσεων, όπως επίσης και με το θέμα των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων για την κτηνοτροφία και τη σχετική υποχρέωσης της χώρας **να αποσαφήνισει το καθεστώς των εκτάσεων που επιτρέπεται η βόσκηση.**

Κατόπιν των ανωτέρω παρακαλούμε για την επεξεργασία εγκυλίου ή σχετικής νομοθετικής ρύθμισης η οποία **θα αντιμετωπίζει σφραγικά τα ανωτέρω ζητήματα** (οι εμφάσεις δικές μας).

Καταρχάς, είναι λυμένο νομικά (με το Δασικό Κώδικα 86/69) ότι επιπρέπει η βόσκηση σε δάση, δασικές εκτάσεις, και χορτολιβαδικές εκτάσεις. Η αρμοδιότητα έχει δοθεί στους δήμους και έτσι αυτό καθαυτό το ζήτημα της βόσκησης είναι λυμένο.

Δεύτερο, με το νόμο 1734/1987 είχε επιχειρηθεί η οριοθέτηση των βοσκοτόπων στην Ελλάδα. Οι πρώην Νομάρχες είχαν εντάξει στους βοσκοτόπους πολλές δασικές εκτάσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να κηρυχτούν όλες οι οριοθέτησης των βοσκοτόπων ως αντισυνταγματικές, όπως και όλες οι διατάξεις του νόμου 1734/1987. Ετοι, από τις αρχές της δεκαετίας του '90 το θέμα της οριοθέτησης των βοσκοτόπων είναι στον αέρα.

Τρίτο, θελουν να ιδιωτικοποιήσουν χορτολιβαδικές εκτάσεις και να τις χαρακτηρίσουν ως βοσκοτόπους. Ομως σύμφωνα ακόμη και με το ίδιο το

Νέο κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων

Από τότε που μας σφράγιζε η μέγκενη του Μνημόνιου, η Παιδεία, πλην των άλλων δεινών, υφίσταται συνεχή συρρίκνωση. Στα 1.100 σχολεία που σβήστηκαν από τον εκπαιδευτικό χάρτη της προηγούμενης χρονιές προστίθενται φέτος καινούργια και το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων δεν έχει τέλος.

Με σχέδιο Υπουργικής Απόφασης, που κοινοποιήσε στις περιφερειακές διευθύνσεις το υπουργείο Παιδείας, 200 Δημοτικά Σχολεία και Νηπιαγωγεία θα υποβιβαστούν-συγχωνευτούν-καταργηθούν τη σχολική χρονιά 2013-2014.

Συγκεκριμένα:

- Υποβιβάζονται 34 Δημοτικά Σχολεία και 5 Νηπιαγωγεία.
- Συγχωνεύονται 54 Δημοτικά Σχολεία για να προκύψουν τελικά 27 και 28 Νηπιαγωγεία, ώστε να μείνουν τελικά 13.
- Καταργούνται 32 Δημοτικά Σχολεία και 89 Νηπιαγωγεία.

Το υπουργείο Παιδείας έχει ως μεζούρα τον αριθμό των μαθητών, ο οποίος πρέπει οπωδήποτε, ακόμη και στα απομεμακρυσμένα σχολεία της περιφέρειας, να είναι ίσος ή να πλησιάζει τον αριθμό 25. Γ' αυτό και βάζει λουκέτο στις εκπαιδευτικές μονάδες και τα μικρά παιδιά θα υποφέρουν να φθάσουν στο σχολείο τους, καθώς η μεταφορά των μαθητών με κρατικούς πόρους είναι συνεχώς υπό αίρεση, ενώ δρομολογείται και η κατάργηση της. Γ' αυτό και έχει υποχρεώσει το διευθυντή κάθε σχολικής μονάδος να καταχωρίσει στο Survey (Σύστημα καταγραφής της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το οποίο ο διευθυντές και οι προϊστάμενες των νηπιαγωγείων καλούνται να ενημερώνουν υποχρεωτικά την 1η και 15η κάθε μήνα, μπατς και ξεφύγει κάποια λεπτομέρεια στη μετακίνηση κυρίως του μαθητικού και εκπαιδευτικού προσωπικού, που οι υπηρεσίες του υπουργείου δε θα μπορέσουν να «αξιοποιήσουν») «τη μέγιστη χωρητικότητα της αιθουσας (σε μαθητές) κατά την εκτίμησή του» και τις προϊστάμενες των Νηπιαγωγείων να κατασκευάσουν σκαρίφημα των αιθουσών του σχολείου τους!

Θυμίζουμε ότι στη σχετική εγκύλιο που στάλθηκε επί τούτου στα σχολεία, το υπουργείο Παιδείας επικαλούνταν «προδιαγραφές του ΟΣΚ» (1,5 τ.μ. ανά μαθητή για τα Δημοτικά και 2 τ.μ. για τα Νηπιαγωγεία) για τον υπολογισμό της «μέγιστης χωρητικότητας», θεωρώντας τα σχολεία στρατώνες και τους μαθητές στρατιωτικαίς ακούντα-αφιλητα-αγέλαστα, καταφράγνωντας κάθε ελεύθερο τ.μ., που χρησιμεύει για άλλου τύπου δραστηριότητες (ψυχοκινητικές, θεατρικό παγινδί, κ.λπ.), που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της μαθησιακής διαδικασίας.

Τα σχολεία που μπήκαν στον Προκρούστη των υποβιβασμάτων και των συγχωνεύσεων-καταργήσεων βρίσκονται σε πολλές περιοχές της περιφέρειας (στην Ηπειρο, Μακεδονία, Δυτική Ελλάδα, Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησο, Κρήτη, Δωδεκανήσα), αλλά και στην Αττική, στις περιοχές που συνωστίζεται κυρίως ο προλεταριακός πληθυσμός. Τα παιδιά του κατώτερου Θεού μένουν κυρίως στο Περιστέρι, στο Αιγάλεω, το Χαϊδάρι, τον Ταύρο, το κέντρο της Αθήνας (με τα εκατοντάδες μεταναστόπουλα), κ.λπ. Άλλα και στην Ανατολική Αττική (Παιανία, Γλυκά Νερά, Σπάτα, Λαύριο, Αφίδνες, κ.λπ) έχουν κυριολεκτικά σφράγι, ειδικά στις καταργήσεις Νηπιαγωγείων.

Από το νέο κύμα των συγχωνεύσεων-καταργήσεων Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων χάνονται επιπλέον 365 οργανικές θέσεις (232 θέσεις δασκάλων και 133 θέσεις νηπιαγωγών). Επιτά, λοιπόν, κατασκευάζονται οι «πλεονάζοντες» εκπαιδευτικοί, που θα κληθούν, όσοι, προς το παρόν (γιατί αργότερα η δεξιαμενή μπορεί να διευρυνθεί) εμπίπτουν στις διατάξεις του νέου ΠΔ για τις υποχρεωτικές μεταθέσεις, να εξακτινωθούν σε όλη την Ελλάδα.

Τα παραπάνω σηματοδοτούν την πολιτική του υπουργείου Παιδείας στον τομέα των διορισμών: Μηδενικοί διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών, υποχρεωτικές μεταθέσεις, διορισμοί ελαχιστότατων αναπληρωτών (μόλις 2.000 για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια) και στο βάθος απολύτεις.

Με την ίδια ΥΑ ιδρύονται τρία (3) Δημοτικά Σχολεία (με σημειολογική σημασία: αυτό που ιδρύεται στην Αττική είναι στην Κηφισιά) και ένα (1) Νηπιαγωγείο, ενώ προάγονται δύο (2) Δημοτικά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το σχέδιο Υπουργικής Απόφασης, τονίζει ότι «στα παραπάνω Δημοτικά Σχολεία (σ.σ. αυτά που ιδρύονται και προάγονται) δεν θα δοθούν επιπλέον οργανικές θέσεις μέχρι το πέρας των εργασιών ανέγερσης των διδακτηρίων, οπότε και θα επαναπροσδιοριστεί η οργανικότητα των σχολικών μονάδων με βάση το μαθητικό τους δυναμικό».

Τρομοκρατία στο Πανεπιστήμιο

Από τους Αντιεξουσιαστές Καλαμάτας Μεσοσηνίας λάβαμε και δημοσιεύουμε καταγγελία-ενημέρωση που αφορά στα γεγονότα που συνέβησαν στο Πανεπιστήμιο Καλαμάτας (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου).

«ΓΙΑΤΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΝΕΥΡΑ!»

Το Πανεπιστήμιο Καλαμάτας έδειξε για ακόμα μια φορά το προγραμματικό του πρόσωπο. Την Παρασκευή 14 Ιουνίου στην εξέταση του μαθημάτος της Κλασσικής Αρχαιολογίας δύο φοιτήτριες ένιωσαν για τα καλά το λουρί της εξουσίας και την βαριά αναπνοή της τρομοκρατίας του εν λόγω «πανεπιστημίου», που μάλλον του ταιριάζει περισσότερο ο όρος κολέγιο! Πιο συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης η καθηγήτρια Ιωάννα Σπηλιοπούλου απαγόρευσε σε δύο φοιτήτριες να εξέταστούν με την εξοργιστική δικαιολογία ότι ΕΧΕΙ ΝΕΥΡΑ!!! Η συμπεριφορά δε της εν λόγω «εκπαιδευτικού» είναι εφάμιλλη των πράξεων της. Καθόλη τη διάρκεια της εξέτασης εγκατέλειπε την αιθουσα εξέτάσεων για να βγει στο διάδρομο και ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙ, κοιτώντας με βλέμμα εγωπαθή λοχία, τους φοιτητές που δεν εξέταζονται να εγκαταλείψουν το χώρο και να επιστρέψουν την ώρα της εξέτασής τους, πράγμα αδύνατον αφού στις προφορικές εξέτασεις η ώρα εξέτασης δεν είναι συγκεκριμένη. Το πλέον εξοργιστικό της υπόθεσης είναι η απάνθρωπη αδιαφορία της Σπηλιοπούλου για τη ζωή ενός φοιτήτρια. Το εξάμηνο (και ίσως όχι μόνο) που έχασαν αυτές οι δύο φοιτήτριες και σύγιουρα και πολλοί άλλοι φοιτητές από τη συγκεκριμένη «δασκαλίτσα» σημαίνει άλλα εξι ενοίκια, τρόφιμα και λογαριασμούς μέσα σε μία εποχή οικονομικής κρίσης. Η ίδια ίσως μπορεί να καλύψει αυτά τα έξοδα, η πλειοψηφία των φοιτητών όμως ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ! Οταν ζητήθηκε ο λόγος από την επόμενη γενιά. Την καταπίεση, το αρχηγίλικο, την απειλή, την καταστολή και τον ανταγωνισμό. Η παρεία για αυτούς δεν είναι το στήριγμα του νέου ανθρώπου στην αυτοδιαμόρφωση του χαρακτήρα του και στην απόκτηση των απαραίτητων ικανοτήτων για τη ζωή του. Για αυτούς η παρεία είναι ένα εργοστάσιο στρατιωτικοποίησης. Μία μονάδα παραγωγής ρομπότ που το ένα πατάει το άλλο για να ικανοποιήσει τα προσωπικά του συμφέροντα και να αποτελέσει το θεματοφύλακα της εξουσιοδοτικής παραδόσης. Ενα στρατόπεδο με κινηματογραφική οθό-

ρας του πανεπιστημίου Ευρυδίκη Αντζουλάτου - Ρετσίλα όχι μόνο παρουσιάζει παγερή αδιαφορία για τα προβλήματα της σχολής αλλά είναι και η γενεσιογόγος αιτία πολλών από αυτών. Πιο συγκεκριμένα καλλιεργεί κλίμα απόλυτης τρομοκρατίας απαγορεύοντας το λόγο και την έκφραση. Δεν έχει διοτάσει να καταγγελεί φοιτητές για ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΔΙΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ!!! Φέρνοντας την αστυνομία για να διεκπεραιώσει το κατασταλτικό της έργο. Το νέο της σχέδιο είναι το κλειδωμα της εισόδου του πανεπιστημάτου και τις ώρες των μαθημάτων με τη δικαιολογία ότι μπαίνουν στο χώρο μικροπωλητές θεωρώντας προφανώς ότι το πανεπιστήμιο είναι σχολείο. Είναι ξεκάθαρο ότι η κοσμήτορας θελει να δημιουργήσει ένα στρατόπεδο, ξεχνάει όμως ότι ΕΜΕΙΣ ΟΥΤΕ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΥΤΕ ΘΑ ΠΝΟΥΜΕ ΣΤΡΑΤΟΤΑΚΙΑ ΤΗΣ!!!

Σε ένα ΤΕΤΟΙΟ πανεπιστήμιο λογικό είναι να διδάσκουν ΤΕΤΟΙΟΙ καθηγητές! Καθηγητές που αυτές τις αξέις θα μεταδώσουν στην επόμενη γενιά. Την καταπίεση, το αρχηγίλικο, την απειλή, την καταστολή και τον ανταγωνισμό. Η παρεία για αυτούς δεν είναι το στήριγμα του νέου ανθρώπου στην αυτοδιαμόρφωση του χαρακτήρα του και στην απόκτηση των απαραίτητων ικανοτήτων για τη ζωή του. Για αυτούς η παρεία είναι ένα εργοστάσιο στρατιωτικοποίησης. Μία μονάδα παραγωγής ρομπότ που το ένα πατάει το άλλο για να ικανοποιήσει τα προσωπικά του συμφέροντα και να αποτελέσει το θεματοφύλακα της εξουσιοδοτικής παραδόσης. Ενα στρατόπεδο με κινηματογραφική οθό-

νη, στην οποία προβάλλονται καθημερινά γνώσεις προκάτ όχρησης για τη ζωή αλλά απόλυτα ικανές να διαφυλάξουν τον «πολιτισμικό θησαυρό» της μικροαστικής μιζέριας. Οι μέθοδοι των πανεπιστημάτων δίκαια μπορούν να παρομοιαστούν και να ξεπεράσουν το μοτίβο εκπαίδευσης φασιστικών καθεστώτων.

ΕΜΕΙΣ ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ

■ Δείγμα γραφής για τη φορολογική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ

Προκλητικός ο Αλ. Μητρόπουλος ζητά κυβερνητική προστασία έναντι του ελέγχου του ΣΔΟΕ

Επικαλούμενος τη θεομική του ιδιότητα (βουλευτής), αλλά και την ιδιαίτερη κομματική του ιδιότητα («υπεύθυνος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το νομοθετικό έργο»), ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Μητρόπουλος παρενέβη με επίκαιρη ερώτηση του στη Βουλή, προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του έναντι του ΣΔΟΕ, για τη γνωστή υπόθεση προσωπικής του φοροδιαφυγής, ύψους τουλάχιστον 750.000 δολαρίων, την οποία είχε ρυθμίσει εκεταλευόμενος έναν προκλητικό νόμο του Αλογοσκούφη.

Για την υπόθεση είχαμε γράψει αναλυτικά στο φύλλο μας της 15ης Μάρτη, σε ρεπορτάριο με τίτλο «Ο αδιάφορος με τους σκελετούς στην ντουλάπα» (μπορείτε να το βρείτε και στην ιστοσελίδα μας, στο <http://www.eksegersi.gr/issue/723/Πολιτική/18837.Ο-αδιάφορος-με-τους-σκελετούς-στην-ντουλάπα>). Θυμίζουμε σύντομα το ιστορικό. Το συγκρότημα Ψυχάρη («Τα Νέα»), θέλοντας να χτυπήσει τον ΣΥΡΙΖΑ, αποκάλυψε ότι ο μεγαλοδικηγόρος Μητρόπουλος ελέγχεται από το ΣΔΟΕ για παλιά υπόθεση φοροδιαφυγής. Ο Μητρόπουλος απάντησε με δήλωσή του, την οποία διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία ανέφερε ότι στο δημοσίευμα «ψευδώς αναφέρεται ότι δεν έχω δηλώσει αμοιβή από υπόθεση που είχε χειριστεί το δικηγορικό μου γραφείο πριν 14 χρόνια (1999)». Συμπλήρωνε, δε, με το γνωστό πομπώδες ύφος του: «Αντί αλλής διάψευσης, καταθέτω στην ελληνική κοινή γνώμη τα παρακάτω έγγραφα: Α) Βεβαίωση επίσημης μεταφοράς-δήλωσης του κεφαλαίου από το εξωτερικό, Β) Επίσημης βεβαιώσεις φόρων που εισπράχθηκαν υπέρ του ελληνικού δημοσίου, Γ) Αντίγραφο της φορολογικής μου δήλωσης του έτους εισαγωγής του συγκεκριμένου ποσού και Δ) Πρόσφατη έκθεση ελέγχου για τα έτη 2007 – 2011 από την οποία προκύπτει ότι ουδεμία φορολογική παράβαση με βαρύνει».

Μελετώντας τα συγκεκριμένα έγγραφα διαπιστώσαμε ότι ο Μητρόπουλος χρησιμοποίησε έναν προκλητικό χαριστικό νόμο του Αλογοσκούφη, με τον οποίο επιτράπηκε στους μεγαλοκαπιταλιστές και τα μεγαλολαμπόγια να επιαναπταρίσουν κεφαλαία που είχαν στον εξωτερικό, πληρώνοντας έναν γελοίο φόρο και ποιρνούντας αμνηστεία για όλα τα φορολογικά (και όχι μόνο) αδικήματα που είχαν διαπράξει. Θέσαμε τότε μια σειρά ερωτήματα, αλλά απάντηση δεν τήραμε. Γράφαμε: «Ο. κ. Μητρόπουλος δηλώνει ότι τη συγκεκριμένη υπόθεση τη χειρίστηκε το 1999. Αρα, τότε εισέπραξε και την αμοιβή (όποια και αν ήταν αυτή, είτε 1.000.000 δολάρια που αναφέρει το δημοσίευμα των «Νέων», είτε 750.000 που είναι το ποσό που επαναπάτρισε το 2005). Εκοψε απόδειξη για το ποσό της αμοιβής του το 1999; Προφανώς όχι. Πλήρωσε φόρο στο ελληνικό κράτος το 2000 με τη φορολογική του δίλωση; Σήγουρα όχι.

Τι έκανε; Αφορει το παραδάκι σε μια κυπριακή τράπεζα στο Λονδίνο και το επαναπάτρισε το 2005, δηλαδή έξι χρόνια μετά, εκμεταλλεύμενος το νόμο του Αλογοσκούφη. Αυτό αποκαλύπτεται από τα έγγραφα που ο ίδιος έδωσε στη δημοσιότητα».

Για μας η τυπική νομιμότητα δεν έχει καμιά σημασία. Αυτή μπορεί να τη βρει ο Μητρόπουλος με το ΣΔΟΕ ή με τα φορολογικά δικαστήρια στα οποία μπορεί να προσφύγει. Για μας σημασία είχε το πολιτικό ζήτημα. Ο Μητρόπουλος έκρυψε αμοιβή τουλάχιστον 750.000 δολαρίων, την οποία εισέπραξε το 1999. Εφερε τα λεφτά το 2005, με τον προκλητικό νόμο του Αλογοσκούφη, τον οποίο είχε χτυπήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή. Ελεγαν τότε οι εισηγητές του ΣΥΡΙΖΑ: «Ελεύθερος επαναπατρισμός των διαφόρων διαφυγόντων κερδών και άλλων εισοδημάτων, που με διάφορους τρόπους έχουν αποταμιευθεί στο εξωτερικό και που μπορούν τώρα να επανέλθουν. Και δεν μας απασχολεί καθόλου από πού προέρχονται. Προέρχονται από εγκληματίες, προέρχονται από εγκλήματα, από κλεψίες, από διαπλοκές, από την πορνεία, τα ναρκατικά». «Ανοίγει ο δρόμος, κύριε Υπουργεί, για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος».

Ο Μητρόπουλος, όπως φαίνεται, δεν καθάρισε με το ΣΔΟΕ, το οποίο συνέχισε να τον ψέχνει. Τι θα έκανε ένας άλλος επιχειρηματίας που θα είχε τέτοια εμπλοκή με το ΣΔΟΕ; Ή θα έκανε κάποιον συμβιβασμό ή θα προσέφυγε στα φορολογικά δικαστήρια για να δικαιωθεί, αν το ΣΔΟΕ επέμενε. Ο κ. Μητρόπουλος, όμως, δεν είναι ένας κοινός επιχειρηματίας. Είναι βουλευτής της αξιωματικής αντιπολίτευσης, είναι τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ

Ζ. Δικαίου, ως μέλος του Κοινοβουλίου και ως υπεύθυνος νομοθετικού έργου παρακαλούμε να είστε πιο σαφής».

Αν ο Μητρόπουλος υφίσταται πολιτική δίωξη με όργανο το ΣΔΟΕ, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να έχει ήδη βγει στα κεραυνίδια και να καταγγελεί την πολιτική δίωξη. Σε μια τέτοια περίπτωση, δε θα είχαμε ραβασάκια ενός τομεάρχη του ΣΥΡΙΖΑ προς το Γραφείο του πρωθυπουργού, αλλά πολιτική σύγκρουση. Ομως ο Μητρόπουλος το μόνο για το οποίο ενδιαφέρεται είναι να του προσφέρει η κυβέρνηση φορολογική ασυλία για το 1999, ώστε μ' αυτή στο χέρι να βάλει πάγιο στο ΣΔΟΕ. Αυτό ζητούσε από τον Μαυραγάνη, όπως φαίνεται απ' όσα είπε: «Υπ' αυτήν την έννοια, κύριε Υπουργεί, σας παρακαλώ για τα εξής: Πρώτον, να εκδώσετε εγκύλιο με την οποία να διευκρινίζει η Υπηρεσία σας –όπως έχει κάνει σε άλλα θέματα– **πιακριθώς συμβαίνει για το έτος 1999**. Και δεύτερον, να υπάρξει μια δέσμευση –την οποία και στην τηλεόραση έκανε προχθές ο αξιότιμος κ. Θεοχάρης– ότι σε κανέναν έλεγχο δεν υπάγεται όποιος νομίμως επαναπάτριση κεφαλαίας κατά την κείμενη νομοθεσία. Θέλουμε τη σαφή σας δέσμευση. **Ξέρετε σε τι πιακριθώς αναφέρομα (...)** Και μου λέτε ότι το Κοινοβούλιο, εσείς, δεν μπορείτε να αποφανθείτε εάν η νομοθεσία λέει το ένα ή το άλλο και αν στο v.3259, ο νόμος Αλογοσκούφη για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων, δεν παρέχει φορολογική ασυλία για τα χρήματα τα οποία επαναπατρίστηκαν; (...)

Και το 1999 και το 1998 είναι ή όχι παραγεγμένα; Μπορεί να ταλαιπωρηθούν πολίτες, ενώ έχουν ήδη αμετάκλητα παραγραφεί όλα τα ζητήματα; (...) Πρέπει να πείτε τώρα εδώ, στη Βουλή εάν

μπορεί να γίνει έλεγχος για χρήματα τα οποία επαναπατρίστηκαν, δηλώθηκαν, φορολογήθηκαν. Τι σημαίνει «αδυνατεί το Υπουργείο να το πράξει αυτό»; Ως Καθηγητής Δικαίου, ως μέλος του Κοινοβουλίου και ως υπεύθυνος νομοθετικού έργου παρακαλούμε να είστε πιο σαφής».

Ας συνοψίσουμε. Ο μεγαλοδικηγόρος-επιχειρηματίας Αλέξης Μητρόπουλος έκρυψε επί εξαετία σε τράπεζα του εξωτερικού μια αμοιβή ύψους τουλάχιστον 750.000 ευρώ. Εφερε τα λεφτά το 2005, βάσει ενός τομεάρχη του ΣΥΡΙΖΑ προς το Γραφείο του πρωθυπουργού, αλλά πολιτική σύγκρουση. Ο μόνος για το οποίο ενδιαφέρεται είναι να του προσφέρει η κυβέρνηση φορολογική ασυλία για το 1999, ώστε μ' αυτή στο χέρι να βάλει πάγιο στο ΣΔΟΕ. Αυτό ζητούσε από τον Μαυραγάνη, όπως φαίνεται απ' όσα είπε: «Υπ' αυτήν την έννοια, κύριε Υπουργεί, σας παρακαλώ για τα εξής: Πρώτον, να εκδώσετε εγκύλιο με την οποία να διευκρινίζει η Υπηρεσία σας –όπως έχει κάνει σε άλλα θέματα– **πιακριθώς συμβαίνει για το έτος 1999**. Και δεύτερον, να υπάρξει μια δέσμευση –την οποία και στην τηλεόραση έκανε προχθές ο αξιότιμος κ. Θεοχάρης– ότι σε κανέναν έλεγχο δεν υπάγεται όποιος νομίμως επαναπάτριση κεφαλαίων, δεν παρέχει φορολογική ασυλία για τα χρήματα τα οποία επαναπατρίστηκαν; (...)

Και ο ΣΥΡΙΖΑ τι κάνει; Κάνει το κορόδι, δίνοντάς μας ένα σαφές δεήγμα γραφής για το πώς θα πολιτευθεί, αν ποτέ βρεθεί στην κυβερνητική εξουσία. Ή υπάρχει πολιτική δίωξη, οπότε πρέπει να καλύψει επίσημα τον πρωθυπουργό ότι δεν υπάρχει πολιτική δίωξη, αλλά φορολογική δίωξη από το ΣΔΟΕ, οπότε ο βουλευτής θα έπρεπε να έχει ανακληθεί στην τάξη, διότι χρησιμοποιεί τα πολιτικά του πόστα για να ρυθμίσει μια προσωπική φορολογική του υπόθεση.

Εμείς θα ξαναρωτήσουμε, μολονότι απάντηση δε θα πάρουμε: Πώς αξιολογεί ο ΣΥΡΙΖΑ το γεγονός ότι ο βουλευτής του έδρασε ως φοροφυγός, έκρυψε στο εξωτερικό μια αμοιβή και την επαναπάτρισε με τον προκλητικό νόμο Αλογοσκούφη; Ποια η διαφορά ανάμεσα στον Μητρόπουλο και σ' έναν οποιονδήποτε από τους φοροφυγάδες της λίστας Λαγκάρντ, την οποία έχει κάνει σημαία του ΣΥΡΙΖΑ; Πώς χαρακτηρίζεται το γεγονός ότι ο Μητρόπουλος χρησιμοποιεί τις θεομικές του ιδιότητες (βουλευτής και τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ) για να λύσει ένα προσωπικό φορολογικό του πρόβλημα; Καταλήγοντας, επαναλαμβάνουμε όσα γράψαμε την πρώτη φορά: **Η ιστορία του βουλευτή και της πολιτική στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ είναι διδακτική από πολλές απόφεισης.** Πέραν των όλων, αποτελεί ένα σαφέστατο δεήγμα γραφής για την αλήθεια των υποσχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αν γίνε

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Για όσους δεν το αντιλήφθηκαν, το όνομα του διάδοχου της Ε.Π.Τ. φορέα, είναι ενδεικτικό: NE RIT (μη γελάτε, στα γαλλικά). Ισως για να παραχθεί αυτό το όνομα, η κυβέρνηση του υπερέλληνα πατριώτη Σαμαρά [τα δύο γρυλίζοντα διακοσμητικά δεν έχουν λόγο και δεν συνυπολογίζονται] προτίμησε τη βαρβαρική λέξη «ιντερνετ» από την ελληνική λέξη «διαδίκτυο». Πάντως, δα μεσολαβήσει με σόλα βίση η περίοδος χάριτος που έδωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας και για την οποία [όπως και για το χαρούμενο πόκερ της

εγχώριας τρόικας που θήγκε σχετικά ανακουφισμένη από τη φάση] δα διαβάσετε σε άλλες στήλες. Κι αυτό γιατί η παρούσα, πιστή [ρις τεα, κατουράει τσάι, πώς το λένε:] στην αστική νομιμότητα και καταδικάζοντας σθεναρά τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται, δεν σχολιάζει δικαστικές αποφάσεις. Ας αφήσουμε κι αυτή λοιπόν ασχολίασθη [asshole ή áστη, asshole οι αστοί].

«Στους δέκτες των τηλεοράσεων» είπε ο Αλέξης Τσίρας, προσφέροντας διασκέδαση από τον Βόλο! Χαχαχαχα. Μα οι τηλεοράσεις ΕΙΝΑΙ δέκτες, poor Alexis. Μοιάζει μ' αυτό το «στην πόλη της Αθήνας» (που δεν επεκτείνεται και στο «ποτάμι του Αχελώου», στο «πέλαγος του Αιγαίου» ή στο «ποτάμι του Πηνειού». Γιατί άραγε;), αλλά σε πολύ πιο γκαγκάν-γκαγκάν μορφή. Δυστυχώς [για τη διασκέδασή σας, για εμάς ευτυχώς] δεν παρά κώλου δύσαμε την ομιλία στο Σύνταγμα για να μαζέψουμε κι άλλα τέτοια νόστιμα και δροσιστικά. Σας χαρίζουμε μόνο μ' όντο μια ατάκα του, για να σας τονώσουμε το φρόνημα [φρόνιμα ε:]: «Απόφευκεις την κυβέρνηση της καταστροφής».

«Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωδεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους» (Rosa Luxemburg).

Πώς θα περάσει άραγε τα γενέθλιά του [κλείνει τα 66] την Πέμπτη στη φυλακή ο άλλοτε φτερωτός γιατρός και νυν άπερος Βασίλης Παπαγεωργόπουλος; Η στήλη διατηρεί δια τυρί μια βεβαιότητα ότι δια το μάθει όλος ο κόσμος από νέα επιστολή του ίδιου. Προς το παρόν πάντως, ο πρώην πρώτος πολίτης της συμβασιλεύουσας δημοσιοποίησε νέα επιστολή και υπόσχεται ότι μέσα στις επόμενες μέρες δια δώσει στην δημοσιότητα νέα στοιχεία και επίσημα έγγραφα που αποδεικνύουν την αδωρότητα του.

«Εσείς που ξεχνάτε το χδες / που τόσο δολά βλέπετε το σήμερα / που αδιαφορείτε για το αύριο / που αναπνέετε για να πεδάνετε / εσείς που μόνο για χειροκροτήματα έχετε χέρια / που κι αύριο δια χειροκροτάτε / απ' όλους δυνατότερα όπως πάντα / όπως και χδες, όπως και σήμερα / εσείς ας ξέρετε λοιπόν / ζωντανά επιχειρήματα της κάθε τυρανίας / πως τους τυράννους τους μισώ πολύ / τόσο πολύ όσο σιχαίνομαι εσάς» (Άλεξανδρος Πλαναγούλης – Ιούνιος 1971).

Δηλαδή, ο τρόπος που περπατάει ο Σαμαράς δεν είναι άξιος παρατήρησης και σχολιασμού; Γιατί δεν το έχει κάνει κανένα μέχρι τώρα;

Μιας και φέτος προβλέπεται μαύρο καλοκαίρι [εκτός αν προλάβουμε και δυναμώσουμε τα «ταξικά συνδικάτα» και κατακτήσουμε τη λαϊκή εξουσία μέσα από πιδανές εκλογές], περιμένουμε κι εμείς να έρδει ο Σεπτέμβριος. Οχι τίποτε άλλο, αλλά είναι και η αναμονή εκπλήρωσης της μεγάλης προφητείας της Ελένης Γλυκατζη-Αρβελέρ, που της είπαν να μας πει ότι «ελληνικό κράτος δια υπάρχει μέχρι τον Σεπτέμβριο. Μετά δια πετάξουν την Ελλάδα εξω από την ευρωζώνη»... Oh mon dieu!

Παρά τις περιορισμένες κτηνοτροφικές γνώσεις της, η στήλη παρατήρησε το τελευταίο εικοσαήμερο ότι οι μεσογειακοί και ευρωπαϊκοί χοίροι [των αγριόχοιρων συμπεριλαμβανομένων] και δίως αυτοί της ελληνικής ενδημικής πανίδας, δεν έχουν καμία διαφορά από εκείνους της Προποντίδας και του Βοσπόρου. Ούτε καν από αυτούς της Αγκύρας, όπως οι γάτες ας πούμε...

«...Οταν τώρα κάποιος τα αντιλήφθει αυτά, αλλά εξακολουθεί να αισθάνεται μια αόριστη καταπίεση και δεν μπορεί να καταλάβει από πού προέρχεται, αρκεί να διαβάσει, έτσι για αλλαγή, λίγο Μαρξ και δια καταλάβει πως: είναι ο καπιταλισμός η λιθίδι! Ένα σύστημα καταπίεσης, όχι απλώς συγκεκριμένων ομάδων, αλλά όλου του κόσμου της εργασίας! Αφού το καταλάβει αυτό, δια βρεδεί στην ευχάριστη δέση που δια συνειδητοποίησε ότι πρέπει κάπι να κάνει. Και τη λύση ω του διαύματος δια τη βρει και πάλι στα βιβλία, τα πολιτικά και ιστορικά. Αυτά που εξηγούν πως ο κόσμος αλλάζει με βίσεις επαναστάσεις και όχι με φεστιβάλ και λοιπές φέσετες» (Έκτορας Κουφοντίνας).

Κοκκινοσκουφίτσα

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 56η συνεδρίαση

Παρασκευή, 14.6.13

Μια ακόμη σύντομη συνεδρίαση, η οποία αρχίσει με την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο του τρομοδικείου και διακόπτη λόγω της κατάστασης της υγείας του Κ. Σακκά, η οποία διαβάστηκε στο τρομοδικείο:

νεχιστεί η δίκη τη Δευτέρα 17 Ιούνη, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες συνηγόρων υπεράσπισης, διότι τη συγκεκριμένη μέρα έχουν ανυπέρβλητο κώλυμα.

ΥΓ: Παραθέτουμε τη βεβαίωση της ιατρού Ολγας Κοσμοπούλου, για την κατάσταση της υγείας του Κ. Σακκά, η οποία διαβάστηκε στο τρομοδικείο:

«ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Η υπογράφουσα Ολγα Κοσμοπούλου, επιμελήτρια Α ΕΣΥ, παθολόγος, βεβαιώνω ότι σήμερα το απόγευμα επισκέφτηκα τις Φυλακές Κορυδαλλού και, στο χώρο του ιατρείου, επανεκτίμησα την κατάσταση του κ. Σακκά Κωνσταντίνου, 29 ετών, κρατούμενου, ο οποίος διανύει την 10η ημέρα απεργίας πενίας.

Ο ασθενής εμφανίζει απώλεια 4 kg σωματικού βάρους. Αισθάνεται μεγάλη καταβολή και σωματική αδυναμία. Επίσης έχει γενικό αισθήμα δυσφορίας που αφορά τον θώρακα και την κοιλιακή χώρα, δύσκολο να ερμηνευτεί. Κατά την αντικειμενική εξέταση σημειώνεται ορθοστατική υπόταση, (ΑΠ όρθος < ΑΠ ξαπλωμένος), σημειεί αρχόμενης αφυδατώσεως.

Αιτιάται αλλογενούς ούλων και όντως εμφανίζει απώλεια 4 kg σωματικού βάρους. Αισθάνεται μεγάλη καταβολή και σωματική αδυναμία. Επίσης έχει γενικό αισθήμα δυσφορίας που αφορά τον θώρακα και την κοιλιακή χώρα, δύσκολο να ερμηνευτεί. Κατά την αντικειμενική εξέταση σημειώνεται ορθοστατική υπόταση, (ΑΠ όρθος < ΑΠ ξαπλωμένος), σημειεί αρχόμενης αφυδατώσεως.

Αιτιάται αλλογενούς ούλων και όντως εμφανίζει απώλεια 4 kg σωματικού βάρους. Αισθάνεται μεγάλη καταβολή και σωματική αδυναμία. Επίσης έχει γενικό αισθήμα δυσφορίας που αφορά τον θώρακα και την κοιλιακή χώρα, δύσκολο να ερμηνευτεί. Κατά την αντικειμενική εξέταση σημειώνεται ορθοστατική υπόταση, (ΑΠ όρθος < ΑΠ ξαπλωμένος), σημειεί αρχόμενης αφυδατώσεως.

Β. Ο κ. Σακκάς έχει κάνει πρόσφατα και άλλη απεργία πενίας πολλών ημερών. Το γεννόντος αυτό, μιλάζει με το γενονός όπι εισέρχεται στο 2ο δεκαήμερο αποχής από το φραγήτο, τον καθιστά ιδιαίτερα ευαίσθητο σε επιπλοκές που μπορεί να εμφανιστούν από τώρα και στο εξής, όπως αιφνίδιες καρδιακές αρρυθμίες, ηλεκτρολυπτικές διαταραχές, αρυθδάτωση και συνακόλουθη νεφρική βλάβη, κλπ. Η ασφάλεια του επιτάσσει την νοσηλεία του σε νοσοκομείο πολλών ειδικοτήτων για στενότερη ιατρική παρακολούθηση.

■ 57η συνεδρίαση

Δευτέρα, 17.6.13

Μετά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο του τρομοδικείου, η συνήγορος Μ. Δαλιάνη διήλωσε ότι το πρώιμο ενημερώμα της διάστημα αποχής από την πρόεδρο, η οποία παρατηρούντας την επανέναρξη της διαδικασίας ενημέρωσε το τρομοδικείο ότι οδυνατεί να έρθει σε επακρίη μαζί του. Η πρόεδρος προσπαθεί πάση θυσία να διευθετήσει το θέμα σήμερα, αδιαφορώντας για την υγεία του απεργού πενίας. Εποιητική θυσία που πρέπει να πάρει ο πρόεδρος προσπαθεί να επισημάνει να επικοινωνήσει με τον Κ. Σακκά και ζήτησε εκ νοού την αποφασίσει την απόφαση της δικηγόρου του που πρέπει να πάρει ο πρόεδρος προσπαθεί να επισημάνει να επικοινωνήσει με τον Κ. Σακκά και ζήτησε εκ νοού την αποφασίσει την απόφαση της δικηγόρου του που πρέπει να πάρει ο πρόεδρος προσπαθεί να επισημάνει να επικοινωνήσει με τον Κ. Σακκά και ζήτησε εκ νοού την αποφασίσει την απόφαση της δικηγόρου του που πρέπει να πάρει ο πρόεδρος προσπαθεί να επισημάνει να επικοινωνήσει με τον Κ. Σακκά και ζήτ

KONTPA

■ Google, Facebook, Yahoo και σια

Συνεργάτες των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών

Σύμφωνα με δημοσίευμα του βρετανικού Guardian, η Google και το Facebook έχουν δημιουργήσει ειδικές πύλες εισόδου στις βάσεις δεδομένων τους για την αμερικανική Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας (NSA), η οποία υπάρχει για να αντιμετωπίζει τον εσωτερικό εχθρό. Στις συγκεκριμένες βάσεις δεδομένων βρίσκονται προσωπικά δεδομένα χρηστών.

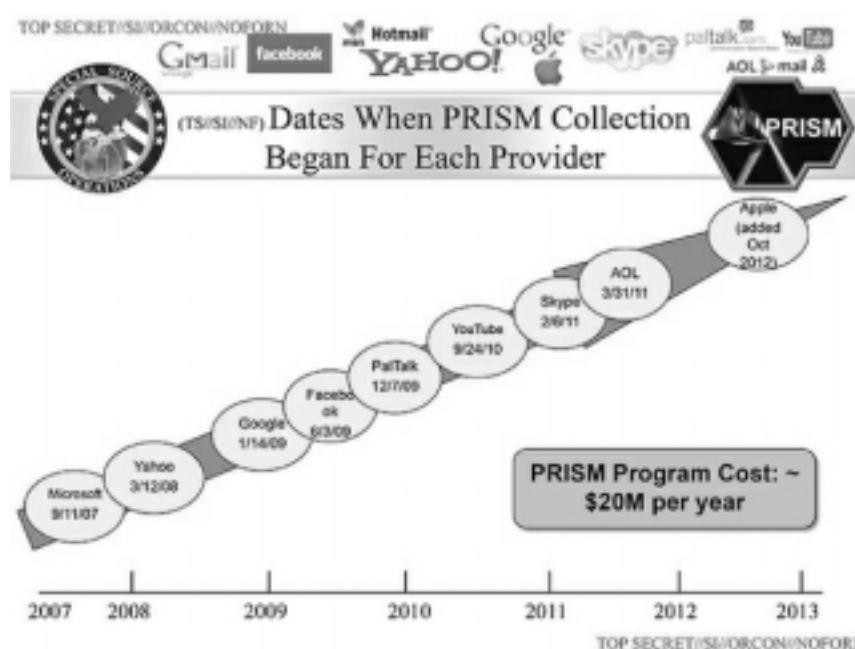
Το δημοσίευμα του Guardian έρχεται μερικές μέρες μετά την αποκάλυψη ότι η αμερικανική εταιρία τηλεπικοινωνιών Verizon είχε δώσει στην NSA στοιχεία για τις τηλεφωνικές κλήσεις των πελατών της. Αυτά τα στοιχεία είναι πιο σημαντικά ακόμα και από το περιεχόμενο των ιδιων των κλήσεων, αφού δείχνουν από πού προέρχονται οι κλήσεις, αν εντάσσονται σε κάποιο δίκτυο, αν έχουν κάποια μοτίβα κ.α.

Η συγκεκριμένη αποκάλυψη ήρθε μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου για το Prism, ένα κυβερνητικό πρόγραμμα στο πλαίσιο του οποίου η NSA είχε πρόσβαση σε περιεχόμενο e-mails καθώς και σε ηχητικές και βίντεο συνομιλίες χρηστών, οι οποίες γίνονταν σε διάφορες online πλατφόρμες όπως το skype κ.ά. Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα φαίνεται να συμμετείχαν εκτός από το Facebook και τη Google και άλλες εταιρίες με τρανταχτά ονόματα, όπως η Microsoft και η Yahoo (η Yahoo παραδέχτηκε ότι επέτρεψε στην NSA να φρακελώνει τους χρήστες των υπηρεσιών της). Εκτός από τα περιεχόμενα των e-mails και τις διαδικτυακές συνδιασκέψεις, η NSA αντλούσε δεδομένα κατευθείαν από τα δίκτυα οπτικών ινών και τις υποδομές για το Ιντερνετ, στο πλαίσιο του προγράμματος Upstream.

νει αίτηση διακοπής με βάση το άρθρο 348 του ΚΠΔ, όμως ο διευθυντής της Α' παθολογικής κλινικής του Γενικού Κρατικού Νίκαιας αρνήθηκε να τη χορηγήσει, δηλώνοντας πως χρειάζεται εισαγγελική παραγγελία ή κάποια σχετική απόφαση του δικαστηρίου, προκειμένου να κοινοποιήσει προσωπικά δεδουλένα.

Το τρομοδικείο, αφού διέκοψε δύο φορές, αποφάσισε να ζητήσει την αυτοπρόσωπη παρουσία του διευθυντή της Α' παθολογικής κλινικής ή άλλου γιατρού που θα υποδειχθεί από αυτόν, προκειμένου να καταθέσει ως μάρτυρας και να περιγράψει την κατάσταση της υγείας του Κ. Σακκά. Μετά από μια μεγάλη διακοπή, προσήλθε η γιατρός Φανή Κυριακού, παθολόγος της Α' παθολογικής κλινικής και θεραπών γιατρός του Κ. Σακκά, η οποία κατέθεσε ότι, σύμφωνα με τις κλινικοεργαστηριακές εξετάσεις, ο οργανισμός του έχει επιβαρυνθεί, λόγω της απεργίας πείνας που ξεκίνησε στις 4 Ιούνη. Μετά από επίμονες ερωτήσεις της έδρας, η γιατρός βεβαίωσε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πάρει εξιτήριο ο Κ. Σακκάς άμεσα, ακόμα κι αν διακόψει την απεργία πείνας σύντομα. Ετοι, μετά από αίτημα της Μ. Δαλιάνη, το τρομοδικείο αποφάσισε διακοπή για την Τετάρτη 26 Ιούνη, σύμφωνα με το όρθιο 348 παρ. 1 του ΚΠΔ.

Ιουνίου, ομριώνων με το υφέλιο πάντα. Για την Καζακστάν, η κλήση των γιατρών να καταθέσουν αυτοπρόσωπας αποτελεί ίψιστη προσβολή στο πρόσωπό τους και το λειτούργημά τους. Από τη στιγμή που οι γιατροί αποφάσισαν να κρατήσουν τον απεργό πείνας στο νοσοκομείο και να μην τον επιστρέψουν στη φυλακή, σημαίνει πως αυτός πρέπει να βρίσκεται υπό συνεχή ιατρική παρακολούθηση εντός νοσοκομείου και άρα αδυνατεί να παραστεί στη δίκη. Κάτι τέτοια, όμως, αποτελούν «ψιλά γράμματα» για την κ. Τζανακάκη, η οποία ενδιαφέρεται μόνο για τη γρήγορη διεκπεραίωση της δίκης.

Οι εμπλεκόμενες εταιρίες αρνούνται τη συμμετοχή τους στα συγκεκριμένα προγράμματα. Παρολαυτά, ο ίδιος ο Ομπάμα αναγκάστηκε να παραδεχτεί σε ομιλία του την ύπαρξη των εν λόγω προγραμμάτων παρακολούθησης αμερικάνων πολιτών, τα οποία, όπως δήλωσε, είναι αποφαίτητα για τον πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία. Η καταστολή στην Αμερική έχει κάνει άλματα παρακολουθώντας το σύνολο των αμερικάνων πολιτών.

Αν έχουν μια χρησιμότητα αυτές οι αποκαλύψεις δεν είναι για να μας προκαλέσουν ρήγος για τον «μεγάλο αδελφό», όπως συμβαίνει με διάφορους υποκριτές στα αστικά ΜΜΕ. Μόνο αφελείς ή καί είναι η πολιτική της πατρίδας, με καλή διάθεση και γνώσεις στην Πληροφορική, θεωρούν ότι με τη μαγικιά τους μπορούν να νικήσουν τα κράτη και τους μηχανισμούς τους. Κι αυτή η αντίληψη είναι επικινδυνή.

Όταν ακούς για ελλείμματα, ετοιμάσου για μέτρα

Μια συνάντηση με την τρόικα του χρειαζόταν ασφαλώς του Σαμαρά για να δημιουργήσει μια δραματική πειριρέουσα απόσφαιρα, αντίβαρο στο φιάσκο που υπέστη με την υπόθεση της ΕΡΤ. Οταν μάλιστα οι Τόμσεν, Μαζούχ και Μορς κάνουν αρμενική βίζιτα στο Μαξίμου (δυο ώρες, λες και ο Σαμαράς είναι πίσω από την προπαγάνδα του success story. Η περιβόητη «μαύρη τρύπα», που έγινε μεγαλύτερη καθώδειν μπήκαν στο ταμείο τα λεφτά από το ξεπουλήμα της ΔΕΠΑ, ενώ και τ' άλλα ξεπουλήματα δεν προχωρούν, επειδή δεν υπάρχουν αγοραστές, όπως αφοπλιστικά είπε ο πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ.

επιφορτισμένος να συζητά μαζί τους τις λεπτομέρειες και οι υπουργοί απλά να γυρίζουν τις σελίδες από τα ντοσιεί!) και τα παπαγαλάκια παίρνουν γραμμή από τον Μουρούτη ν' ανεβάσουν τη δραματική ένταση, η επιχείρηση μπορεί ν' αποβεί και επιτυχημένη. «Εδώ η τρόικα μας έβαλε στη μέγκενη και μας σφρήγγει κι εμείς κοντεύουμε να διαλύσουμε την κυβέρνηση και να πάμε σε εκλογές για την EPT!». Αυτό είναι το έργο που παίζεται από το βράδυ της περα-

σμένης Τρίτης.
Η σκόπιμη δραματοποίηση δεν σημαίνει, βέβαια, ότι δεν υπάρχουν προβλήματα με την τρόικα. Είναι τα γνωστά προβλήματα, τα οποία ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα έκρυψαν

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Εχοντας η κοινωνία στο σβέρκο της τον κυρ-Αντώνη που μας κοιτάζει με μισό μάτι (στην κυριολεξία, μετά και την ομοιογύα του) και μέσα σ' έναν καταγισμό πυρών από κάθε μεριά, ο μπούσουλας είναι χαμένος και ο κάθε χαμένος είναι μπούσουλας... Μπορεί ένα σημαντικό κοινωνικό κομμάτι να έχει απολέσει την ταξική συνειδησή του, ένα άλλο να μην την είχε ποτέ, όμως εδώ (αιδώ) σκάει και σκάι και μεγά και extra ανθρωπιστικό ζήτημα. Και δεν αναφερόμαστε στην EPT, την οποία –αν αφαιρέσουμε το εργασιακό κομμάτι και την πρόσφατη αθλιότητα– σχολίσουμε ως εξής πριν από τρεις δεκαετίες ο Μάνος Χατζδάκις: «Ο κόσμος δεν μπορεί να ζήσει πια, χωρίς την EPT. Θα πεθάνουν αν δεν τους δώσεις εκείνο για το οποίο θα μπορούν να διαμαρτύρονται. Η EPT είναι πολύτιμη γιατί δεῖ στον ελληνικό λαό την ευκαιρία να διαμαρτύρεται και να λέει "τι αίσχος που είναι η EPT". Η αντιπολίτευση διαμαρτύρεται γιατί δεν της δίνουν περισσότερο χρόνο, οι άλλοι γιατί δεν τους δίνουν περισσότερη "Δυναστεία", οι άλλοι γιατί υπάρχει η "Δυναστεία" και όλοι είναι ευχαριστημένοι. Η EPT είναι ένα απαραίτητο φάρμακο για να ζούμε με την ψευδαίσθηση της ελευθερίας».

Δεν αναιφέρω μαστέ ούτε στους δύο βαστάζους από τους οποίους πλαισιώνεται εκατέρωθεν ο αντ' όνοις, αλλά σε άλλα μεγάλα προβλήματα του δύσμοιρου seem πατριώτη. Που αν δεν μπούμε στη θέση του με φιλόνθρωπη διάθεση, δεν θα κατανοήσουμε ποτέ σε βάθος το όχθος αυτού του καιμένου. Να, για παράδειγμα, βρίσκεται πάντα στην ίδια δύσκολη θέση να βγαίνει στο εξωτερικό, να συστήνεται στους ξένους ηγέτες ως Σαμφαράς κι εκείνοι να ακούν «some are ass». Για φρανταστείτε! Και πόσα άλλα (δεν είναι τώρα η κοτάλληλη στιγμή να τα παραθέσουμε, αυτό θα γίνει όταν φιλοτεχνήσουμε την αγιογραφία του σε ειδικό ακριέρωμα), που εμείς οι κακεντρεχίς κομμουνιστές δεν βλέπουμε, ή δεν τους δίνουμε τη σημασία που πρέπει.

Εχει όμως και η στήλη στιλιστικά προβλήματα. Ομολογούμενως μικρότερα από τα παρά Πάνω, ωστόσο δεν παύουν να μας ταλανίζουν και να μας τα λιανίζουν. Το κυριότερο είναι η μομφή και οι αιτιάσεις που μας προσάπτει ο επιστημονικός κόσμος: εξέχοντα και προεξέχοντα μέλη του μάς κατηγορούν ότι προβάλλουμε τη λογοτεχνία σε βάρος των θετικών, υποθετικών και παρενθετικών επιστημών. Και φυσικά αυτό δεν μπορεί να μείνει αναπάντητο και να περάσει έτσι. Για να κάνουμε λοιπόν αυτούς τους αντιδραστικούς και προβοκάτορες μενσεβίκους να σταματήσουν να ρίχνουν λάσπη στον ανεμιστήρα (ποιος George Atos ρε!);, αφήνουμε στην άκρη με προσωρινή άδεια άνευ αποδοχών τη λαϊκή μούσα. Και, ως πιστοί στυλοβάτες του επιχειρείν και επιχορείν, απαντάμε με επιχειρήματα και με τεκμηριωμένη επιστημονική συνδρομή, παραβάτοντας σε πρώτη φάση ορισμένα προβλήματα που ζητούν επίλυση.

Μαθηματικό πρόβλημα: Εστω ότι δύο σφυργγοκωλάριοι, ο «χοντρός» και ο «φαρισαίος», τρέχουν από αντίθετη κατεύθυνση προς τον θρόνο όπου χουζουρεύει ο ελέω θεού βασιλεύς. Ο χοντρός από δεξιά (όπως βλέπουμε εμείς) έχει να διανύσει πενήντα μέτρα και ο αδύνατος από αριστερά (όπως μας βλέπει εκείνος) έχει εβδομήντα μέτρα. Ποιος θα γλύκει πιούτος τον ένας του βασιλέως;

Γεωμετρικό πρόβλημα: Αν οι τρεις μέγιστες διαστάσεις της εγκεφαλικής (egg ετ φαλλικής σε τρίγλωσση σύνθεση) σκωληκοειδούς απόφυσης ενός φασίστα είναι 5,3 cm μήκος, 3,4 mm πλάτος και 2,5 mm ύψος, ποιος είναι ο όγκος του; Να βρεθεί επίσης σε κλασματική μορφή ο λόγος σύγκρισης του συγκεκριμένου μυαλού με αυτό της όρνιθος, του χοίρου και του γαιοσκωληκα.

Πρόβλημα φυσικής: Ο Αλέξης κάνει δεκαπέντε θεαματικές κωλοτούμπτες που τον φέρνουν κατά 20% μπροστά από την αρχική θέση του. Πόσες κωλοτούμπτες πρέπει να κάνει ακόμη, αν η κεντρομόλος δύναψη της κουτάλας του ωθεί προς τον θώρακα με πέντε joule; (σ.σ. Τζάουλ είναι το έργο που παράγεται ή η ενέργεια που κατανολώνεται όταν μια δύναμη μετακινεί ένα σώμα σε απόσταση ενός μέτρου).

Χημεία: Απενήντα με πυρο-ξυλο-συγκρουσι-εξέγερσης αρκούν για να συνθίψουν τρία υποτακτικά και πειθήνια χαμοτεράκια που έχουν περάσει με επιτυχία όλα τα Παβλοφικά tests, πώση πιοστήτα και τι άλλου ειδούς χημικές ενώσεις για διαλύσεις χρειαζόμαστε για να φτάσουμε στο τέλος της εκμετάλλευσης τυχοδοτρόπικα από χάμιστρο:

Πρόβλημα λογικής των συγκεκριμένων Τ

A. C. L. R. S.

KONTRA

«Θα πεθάνουμε από την πείνα και αυτοί χτίζουν στάδια»

✓ Μετά την κοινωνική έκρηξη στην Τουρκία και τις καθημερινές συγκρούσεις των διαδηλωτών με τις δυνάμεις καταστολής, το ίδιο σκηνικό βλέπουμε και στη Βραζιλία. Με αφορμή την αύξηση των εισιτηρίων στα μέσα μαζικής μεταφοράς, χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους, οι οποίοι μετατράπηκαν σε πεδία μάχης. Αν στην Τουρκία η αθλητική «συνιστώσα» της εξέγερσης ήταν η συνεργασία των οργανωμένων οπαδών των τριών ομάδων της Ισταμπούλ και η κοινή δράση τους απέναντι στους μπάτους, στη Βραζιλία η αθλητική «συνιστώσα» έχει μεγαλύτερη βαρύτητα. Ο τίτλος της στήλης είναι το βασικό σύνθημα των διαδηλωτών που θέλουν να δείξουν την οδιαφορία της κυβέρνησης, η οποία έχει «κόψει» τις κοινωνικές δοπτάνες στο ελάχιστο, ενώ αντίθετα «τσοντάρει» όσα διαθέσιμα έχει στη διάθεσή της στην ανέγερση κτηρίων και γηπέδων.

Η κυβέρνηση της Βραζιλίας βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση και δεν έχει στη διάθεσή της χρόνο για ν' αντιμετωπίσει τους διαδηλωτές. Στη Βραζιλία από το Σάββατο 15 Ιουνίου διεξάγεται το Κύπελλο Συνομοσπονδιών και το γεγονός ότι οι πρώτες διαδηλώσεις στη Μπραζιλία έγιναν έξω από το γήπεδο που θα διεξαγόταν η αναμέτρηση Βραζιλία - Ισπανία είχε ως αποτέλεσμα να θορυβηθεί η ΦΙΦΑ και να ζητήσει από τη βραζιλιάνικη κυβέρνηση εγγυήσεις για την ομαλή διεξαγωγή της διοργάνωσης. Οι εικόνες με τον πυκνό καπνό από τα καμένα λάστιχα και τις φωτιές που άναψαν έξω από τα γήπεδα οι διαδηλωτές (υπόλογιστηκαν σε περισσότερους από 250.000 στο Σάο Πάολο), έκαναν το γύρο του κόσμου και έδειξαν ότι το «θάύμα» της βραζιλιάνικης οικονομίας δεν ήταν τίποτα περισσότερο από δημιουργική λογιστική. Το γεγονός ότι οι διαδηλωτές συνδέουν άμεσα την επιλογή της κυβέρνησης να πετσοκόψει τις κοινωνικές παροχές με τη ρεμούλα κατά την ανέγερση νέων γηπέδων δείχνει ότι μπροστά στην πείνα και την κοινωνική περιθωριοποίηση τα λαϊκά στρώματα και η νεολαία αφήνουν στην άκρη την αγάπη τους για το ποδόσφαιρο και προσπαθούν ν' αντιμετωπίσουν την καθημε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρινή βαρβαρότητα που έχουν επιβάλει οι κυβερνήσεις.

Τα χαρακτηριστικά αυτά αποκοτύν ακόμη μεγαλύτερη σημασία όταν μιλάμε για τη Βραζιλία, στην οποία ο κόσμος έχει στενούς δεσμούς και μεγάλη αγάπη για το ποδόσφαιρο. Παρόλαυτά, δε δύστασε αφενός να βγει στους δρόμους και αφετέρου να ξεκινήσει τις κινητοποιήσεις του έξω από τα γήπεδα. Και ενώ

γήπεδο και συγκρούστηκε με την αστυνομία, με αποτέλεσμα ένας οπαδός να βρει τραγικό θάνατο από πλαστική σφαίρα. Ως πρώτο μέτρο για την αντιμετώπιση της κατάστασης η τοπική κυβέρνηση του Μπουένος Αιρες αποφάσισε να μην επιτρέψει από εδώ και στο εξής τη μετακίνηση οργανωμένων οπαδών της φιλοξενούμενης ομάδας

η κυβέρνηση προσπαθεί να βρει λύση και να εκπονάει τη λαϊκή δυσαρέσκεια, αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ, αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να μη διεξαχθεί το Παγκόσμιο Κύπελλο στη Βραζιλία, στην περίπτωση που συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις. Το θέμα αυτό άνοιξε το περασμένο Σάββατο και η εκτίμηση της στήλης είναι ότι θα συνεχιστεί για πολύ καιρό, αφού οι αιτίες που το γέννησαν δεν μπορούν να αλλάξουν, γιατί είναι σύμφυτες με το καπιταλιστικό σύστημα.

✓ Αν στη Βραζιλία οι συγκρούσεις γίνονται έξω από τους αγωνιστικούς χώρους, στην Αργεντινή οι συγκρούσεις των οργανωμένων οπαδών με τους μπάτους γίνονται στις εξέδρες των γηπέδων. Σχεδόν σε κάθε αγωνιστική του πρωταθλήματος έχουμε σοβαρά επεισόδια που καταλήγουν σε δεκάδες τραυματισμούς και ολοένα και συχνότερα και σε νεκρούς. Την περασμένη Κυριακή, ένας οπαδός έπεσε νεκρός και ένας βρίσκεται σοβαρά τραυματισμένος στην Εντατική, μετά από συμπλοκές που έγιναν έξω από το γήπεδο της Εστουντιάντες. Οταν η ομάδα τους δέχτηκε δεύτερο γκολ, μια μεγάλη μερίδα οπαδών της φιλοξενούμενης Λαούνις βγήκε από το

■ ΜΙΚΑΕΛ ΧΑΝΕΚΕ Η δασκάλα του πιάνου

Αυτήν την εβδομάδα έχουμε την ευκαιρία να δούμε ξανά μία εμβληματική ταινία του Μίκαελ Χάνεκε, η οποία γράστηκε το 2001. Και σε αυτή την ταινία ο Χάνεκε, με τη χαρακτηριστική του οξύτητα, βάζει στο μικροσκόπιο του την παθογένεια της σύγχρονης δυτικής κοινωνίας. Η πρωταρχική ιστορία του είναι δασκάλα πιάνου. Η μαθηματική ακρίβεια και η τιθάσευση του συναισθήματος, που απαιτεί από τους μαθητές της, είναι οι κύριοι άξονες και της δικής της ζωής. Το στείρο περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσε και η επιφανειακή ηθική που η μητέρα της μετέδωσε προκάλεσαν συναισθηματική επιτέρωση και επιβίωση των πιο άγριων ενστίκτων. Αποτέ-

λεσμα, η δασκάλα του πιάνου να πηγαίνει σε sex shops και σε κινηματογράφους drive-in και να παρακολουθεί τα ζευγάρια να κάνουν έρωτα. Ταυτόχρονα, όταν ερωτεύεται έναν μαθητή της, του εκφράζει τις μαζοχιστικές τάσεις της και τα πράγματα φεύγουν εκτός ορίων...

Πρόκειται για μια ταινία-σχόλιο του Χάνεκε για την κοινωνική παθολογία που αναπαράγεται (ή μάλλον είναι κύριο συστατικό) στη σημερινή δυτική κοινωνία, που απαιτεί από τα μέλη της μία παθητική στάση, υπάκουου παιδιού, που μονίμως προσπαθεί να πετύχει στόχους προκειμένου να το αγαπούν οι γονείς του, ενοχοποιεί τις ανάγκες και τις επιθυμίες των μελών της, και τελικά όσο πιο συντηρητική είναι τόσο πιο πολύ γεννά τη διαστροφή και την όποια άλλη μορφή ψυχοπάθειας.

Θα πρέπει, πέρα από το σκηνοθέτη, να αναφέρουμε και την πρωταρχική ιστορία, της οποίας η συνεισφορά στο τελικό αποτέλεσμα είναι μεγάλη. Η Ιζαμπέλ Ιτέρ, που ενσάρκωνται τη δασκάλα του πιάνου, δίνει εξαιρετική ερμηνεία, την οποία θεωρούμε μία από τις σημαντικότερες στιγμές της σημαντικής καριέρας της.

✓ Καθώς, ούτε και αυτήν την εβδομάδα βγαίνει στις αίθουσες κάποια ενδιαφέρουσα καινούργια ταινία, είναι

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κυράδες, φιλάνθρωποι παπάδες, εργολαβίες, ψαλμωδίες και καντάδες

Πόσο δημόσιο είναι το δημόσιο στον καπιταλισμό;

Οι ίδιες οι απολύσεις στην EPT δείχνουν και το δημόσιο χαρακτήρα της...

Viva el pueblo Turco insurgente!

Η... δημόσια δικαιοσύνη συνεχίζει να εκδικείται τον Κ. Σακκά

Μα, γιατί; Ενας γυμναστής (ο φίλος του φίλου) με μισθό 3.500 χιλ. ευρώ (λόγω γνωριμίας) είναι ο σωτός άνθρωπος για τη θέση διευθυντή γραφείου του διευθύνοντα συμβούλου της EPT

Mέσα Μαζικής Εξημέρωσης

«Θα γίνω ποιητής αριστοκράτης/ κι η έμπνευσή μου θα 'ναι ευγενική/ για λόγους μόνο θα 'ν' το νόημά της./ Θα γίνω ποιητής αριστοκράτης/ Αυτή 'ναι η θέση μου η κανονική./ Θα 'ναι κομψά τα λόγια μου, η σιωπή μου/ γεμάτα θα 'ναι από σοφά κενά,/ θα κρύβω ωραία τη συγκίνησή μου/ και δεν θα λέω τίποτα ξανά./ Θα 'ναι κομψά τα λόγια μου, η σιωπή μου/ κάπι πολύ τρανό θα πτρομηνά./ Κι αν αποκτήσω δόξα, θα το πάρω/ σαν ειδος πολυτελείας περιττής./ Σαν διαλεχτό καπνό θα τον φουμάρω/ τον τίτλο "αριστοκράτης ποιητής"/ Κι αν αποκτήσω δόξα, θα το πάρω/ το ζήτημα -χα, χα!- τοις μετρητούς!/ Μόνο σαν ποιητής αριστοκράτης/ τα αισθήματά μου θα διαλαλώ./ Κι αν βγει μπροστά μου ένας χυδαίος εργάτης;/ -Τι θελετε, θα πω, παρακαλώ;/ Ψωμί; Μα είστε λοιπόν επαναστάτης;/ Σκοτώστε τον να πάει στο καλό!...» (Πωλ Νορ, «Αριστοκράτης»)

- ◆ Το ποίημα του Πωλ Νορ αφιερωμένο στους mainstreamp διανοούμενοκαλλιτέχνες.
- ◆ Ε, όχι και «αν σκύψουν αυτοί θα σκύψουν όλοι!»
- ◆ Καλά, ρε, είσαστε σοβαροί; Άλληλεγγύη από τους σφάχτες της βρετανικής βουλής των κοινοτήτων;
- ◆ «Ο λαός να γυρίσει την πλάτη στα κόμματα της διοχείρισης» - Ριζοσπάστης, 16-6-13, ή εκλογές, εκλογές, εκλογές.
- ◆ Εμείς καταλαβαίνουμε την παρουσία του Περισσού ως πράξη αλληλεγγύης στους απολούμένους της EPT. Περιμένουμε την ιδιαίτερη ευαισθησίας και για τους απολούμένους από τον Ριζοσπάστη και την Τυποεκδοτική...
- ◆ Τι φαίνεται να μας συνιστά να κάνουμε η κ. Β. Γεωργακόπουλου (Εφ. Συντ., 13-6-13); Απολύτως τίποτα. Το μόνο που την ενδιαφέρει (ποια μνημόνια και καπιταλισμοί...) είναι μια «σοβαρή πρόταση»... Οπως του Σύριζα, ας πούμε;
- ◆ Πάρει κι ο «πήγρης του Μπαστάρ» - ο μπάσταρ-δος (ο

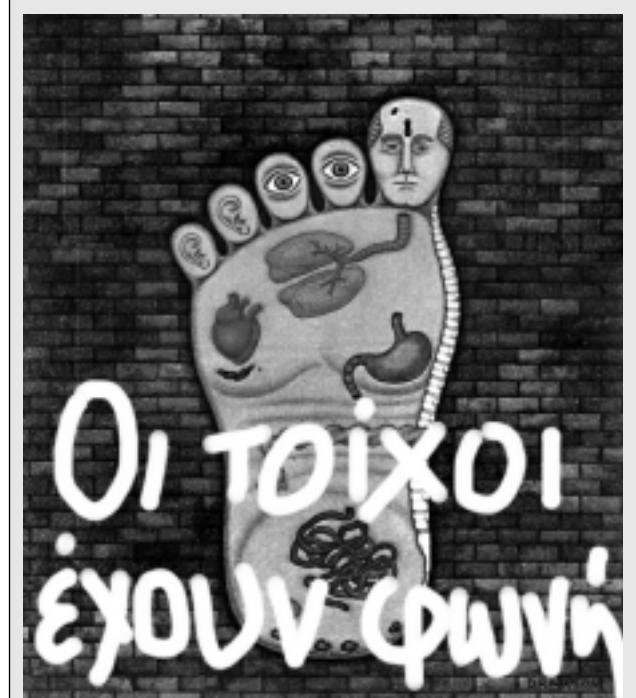
Ποιο ΠΑΣΟΚ και ποιος Ανδρέας; Εδώ μιλάμε για Ενωση Κέντρου και βάλε...

- οποίος είχε θητεύσει στο «KK Ινδίας Μαρξιστικό»....).
- ◆ Πόσο... ΠΑΣΟΚ να είσαι πια (Ελευθεροτυπία, 17/6/13);
- ◆ Ο φίλος του Μαχαιρίτσα είναι ελεύθερος σκοπευτής (φυλαχτείτε κι απ' τους δύο).
- ◆ Για το Ολοκαύτωμα ταυτόσημη η θέση Γ. Τράγκα (16/6/13) και Χ. Αυγής.
- ◆ Πόσο πιο χουντικός μπορεί να δηλώσει ο Α. Γεωργιάδης χρησιμοποιώντας τη λέξη «γάγγραινω»;
- ◆ «Ο Λένιν είχε δώσει μεγάλη έμφαση στην ιδιαίτερη σπουδαιότητα των επικαίρων και του φίλμ ντοκιμαντάρ για την προπαγάνδα των Μπόλσεβικων. Τον Νοέμβριο του 1920 δήλωσε ότι τα Σοβιετικά επίκαιρα θα έπρεπε να δώσουν προσοχή σε τρία θέματα: την
- ευμάρεια των μητέρων και των παιδιών, το μέτωπο Βράνγκελ και τα παλάτια που μετασχηματίστηκαν σε σπίτια παιδιών». (Richard Taylor: «Θεωρία και πολιτική του σοβιετικού κινηματογράφου στα χρόνια της επανάστασης», περιοδικό ΦΙΛΜ, τ. 23, Νοέμβρης 1982).
- ◆ «Δύσκολη νύχτα», ανταποκριτής Αντένα στην Ισταμπούλ, Α. Ρομπόπουλος, 17/6/13. Για ποιον, άραγε;
- ◆ «Τιμές και αγαθά στην Αθήνα - 1834»: για να δείτε όχι μόνο αν έγινε η επανάσταση του '21 αλλά και ΠΩΣ...
- ◆ «Οι αντεπαναστατικές αλλαγές του 1989-1991 διόγκωσαν το κύμα της οπορτουνιστικής πίεσης στο ΚΚΕ. Επιχειρήθηκε η διάλυσή του μέσω της διάχυσής του στον τότε Συνασπισμό, συμμαχικό σχήμα στο οποίο συμμετείχε το ΚΚΕ». (Από τον πρόλογο του Μ. Μαΐλη στο βιβλίο «Η 12η ευρεία ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ, 5-15 Φλεβάρη 1968»). Καλά, ο Φλωράκης δεν ήταν που συμμετείχε ασμένως στα «οικουμενικά» της τότε κυβέρνησης Ζολώτα;
- ◆ Για σκοτάδι, έκανε λόγο ο Τσίπρας τη Δευτέρα. Δηλαδή, «καλημέρα ήλιε, καλημέρω»;
- ◆ Ταλιμπάμ!

μια καλή ευκαιρία για τους θεατές, τώρα που άνοιξαν και οι θερινοί κινηματογράφοι, να δουν είτε ταινίες παλαιότερες που δεν έχουν δει και τώρα ξαναπροβάλλονται (όπως, για παράδειγμα, «Ο καλός στρατιώτης Σβέικι» του Κάρελ Στέκλι, μεταφορά στη μεγάλη οθόνη του σπουδαίου μυθιστορήματος του Γιάροσλαβ Χάσεκ), είτε ταινίες που προβλήθηκαν τον περασμένο χειμώνα και δεν τις είδαν (για παράδειγμα σε κάποιον θερινό ξαναπαίζεται το «Κυνήγι» του Τόμας Βίντεμπεργκ). Λόγω καλοκαιριού, που θεωρείται «off season» για την κινηματογραφική αγορά, οι εταιρίες παραγωγής και διανομής δεν επιλέγουν να στελουν στις αίθουσες τις «πρώτες» ταινίες τους, κρατώντας τες για το χειμώνα. Εποι, οι επιλογές των θεατών περιορίζονται σε παλαιότερες ταινίες. Γεγονός διόλου δυσάρεστο τις περισσότερες φορές...

Ελένη Π.

Βασίλης

◆ EPT: Ούτε κρατική ούτε ιδιωτική – Ελεύθερη Δημόσια και Κοινωνική – Ενάντια στον νέο Ολοκληρωτισμό – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης (πανό απέναντι από το κτίριο της ΕΓΓ)

To ανιστόρητο περί «νέου ολοκληρωτισμού» θα το προσπεράσουμε, γιατί αφορά ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, που έχει καταπιεί αμάσητα τα βλακώδη θεωρητικά φλημαφήματα της Χόννα Αρεντ και του Ρείμον Αρόν, ίσως επειδή η λέξη «ολοκληρωτισμός» είναι αρκούντως λαμπτρή (τόσο λαμπτρή που να κρύβει την υπεράσπιση της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, που βρίσκεται στον αντίτοδα της σύμφωνα με τους εμπνευστές του όρου). Θα μείνουμε στα υπόλοιπα. Τι ακριβώς σημαίνει «ελεύθερη, δημόσια και κοινωνική EPT»; Μπορεί να υπάρξει οποιουδήποτε είδους ελεύθερία σ' ένα σύστημα ταξικής δικτατορίας της μπουρζουαζίας; Και πως ακριβώς η EPT (και οποιοδήποτε άλλος φορέας) θα γίνει κοινωνικός; Ποια η έννοια του κοινωνικού; Και πολύ περισσότερο ποια η έννοια του δημόσιου; Το δημόσιο ταυτίζεται με το κρατικό. Οχι μόνο ενοιολογικά, αλλά και οντολογικά. Το δε κοινωνικό ταυτίζεται με μια συνεταιριστικό τύπου ιδιοκτησία. Από πότε, όμως, οι συνεταιριστικό τύπου ιδιοκτησίες ταυτίζονται με το παγκοινωνικό συμφέρον; Και τελικά, σε ποιους ακριβώς απευθύνονται αυτά τα αιτήματα; Στους εργαζόμενους της EPT, σε όλη την κοινωνία (στην οποία ανήκουν και τα μέλη της αστικής τάξης, οι εκμεταλλευτές δηλαδή) ή σε τμήμα της κοινωνίας; Και πώς εκφράζεται αυτό το τμήμα, ποιες είναι οι μορφές οργάνωσής του; Αν, ας πούμε, η EPT δινόταν στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, θα έπαιπε να είναι κρατική και θα γινόταν δημόσια και κοινωνική;

◆ Σταματάμε την καταστροφή – Κάνουμε το βήμα – Για την κυβέρνηση της Αριστεράς – Δευτέρα 17 Ιουνίου 20:00 – Αλέξης Τσίπρας – Στο Σύνταγμα – ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ (αφίσα)

Κατακόκκινο το χρώμα της αφίσας, λευκά τα γράμματα και μόνο ένα γράφημα, σε μαύρο χρώμα, να κυριαρχεί σε όλη την αφίσα: η φωτογραφία του Τσίπρα, με το μέγιστο κοντράστ, έτοι που να στέλνει το μήνυμα: αυτός θα μας σώσει. Άλλωστε, και η αναγγελία ήταν σε ανάλογο πολιτικό ύφος: «Αλέξης Τσίπρας στο Σύνταγμα». Οπως ακριβώς διαφρύζονται οι φίρμες της σκυλούχτας: «Νότης Σφρακιανάκης στην Ιερά Οδό». Τα υπτόλοιπα δεν χρειάζονται. Αρκεί η φωτογραφία του αρχηγού και το όνομά του. Η αμερικανόθρεπτ επικοινωνιολογία (τεχνική της διαφήμισης) υπηρετεί το πολιτικό περιεχόμενο του αρχηγοκεντρικού κόμματος. Το brand logo του κόμματος είναι ο αρχηγός. Ο οποίος μάλιστα κοπιάρει τον Ανδρέα παπανδρέου και χρησιμοποιεί στις ομιλίες του τα σλόγκον του «αείμνηστου», αυτούσια ή ελαφρώς παραλλαγμένα. Γι' αυτό, άλλωστε, οι δικοί του προτείνουν να εκλέγεται ο πρόεδρος δεν πρέπει ν' αντλεί νομιμοποίηση από το ανώτατο καθοδηγητικό όργανο μεταξύ των συνεδρίων, αλλά να είναι πάνω απ' αυτό το όργανο, αντλώντας νομιμοποίηση από το συνέδριο και μη δίνοντας λογαριασμό σε κανέναν μέχρι το επόμενο συνέδριο. Μόνο η διά βοής εκλογή μένει, αλλά θα 'ρθει κι αυτηνής η σειρά.

«**Θ**α καταψηφίσουμε το Δουβλίνο II - Την απόφαση της Ελλάδας ανακοίνωσε ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Νίκος Δένδιας». Τιτιβίζαν τα παπαγαλάκια από τις στήλες των αστικών εφημεριδών την περασμένη Δευτέρα, αναπαράγοντας αυτά που είχε πει ο Δένδιας σε εκδήλωση που οργάνωσε κάποια «Κίνηση Πολιτών Κέντρου Αθηνας». «Εμείς για πρώτη φορά θα καταψηφίσουμε το Δουβλίνο II», φέρεται να είπε ο Δένδιας στην εν λόγω εκδήλωση. Πού θα το καταψηφίσει; Σε ποιο δρόγα; Πουθενά, γιατί η αναθεώρηση του Κανονισμού «Δουβλίνο II» έχει ήδη ψηφιστεί και έχει πάρει την καθική ονομασία «Δουβλίνο III».

Για το θέμα αυτό έχουμε ξαναγράψει στο φύλλο μας της 19ης Γενάρη του 2013. Το αναλυτικό ρεπορτάριο είχε τίτλο «Και με τη βούλα του Δένδια στο ΔΟΥΒΛΙΝΟ III - Η Ελλάδα

15 Νοέμβρη κατέληξαν σε συμφωνία. Στη συνεδρίασή του το Δεκέμβρη, το Συμβούλιο κατέληξε σε συμφωνία, όπως αναφέρθηκε στο Ανακοινωθέν Τύπου με αριθμό 17315/12: «Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον κανονισμό του Δουβλίνου ολοκληρώθηκαν και το Συμβούλιο ενέκρινε χωρίς συζήτηση (ως σημείο A) τη σχετική πολιτική συμφωνία».

Αρα, το θεωρικό δρόγανο στο οποίο συμμετέχει ο Δένδιας, το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, είχε εγκρίνει οριστικά το «Δουβλίνο III» στις 6-7 Δεκέμβρη του 2012.

Απέμενε μόνο η λεγόμενη διαδικασία της δεύτερης ανάγνωσης στο Ευρωκοινοβούλιο. Αυτή έγινε το διήμερο 11-12 Ιούνη και κατέληξε σε έγκριση της συμφωνίας που είχαν υπογράψει ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς

μέρα (Δευτέρα 18 Ιούνη) εμφανίστηκε ο ίδιος στον Χατζηνικολάου και μεταξύ άλλων είπε ότι δεν μπορεί να ανεχτεί άλλο το «Δουβλίνο II». Για να γίνει μάλιστα πιστευτός, πέταξε το χοντρό ψέμα, ποντάροντας στο ότι ο Χατζηνικολάου δεν έχει ιδέα απ' αυτά τα θέματα: «Ημουν στο τελευταίο Coreper και στο συμβούλιο Υπουργών είπαμε ότι εμείς για το Δουβλίνο "τέρμα". Θα το καταψηφίσουμε».

Είχε πάει όντως στο άπυπο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, που έγινε στο Λουξεμβούργο στις 7 Ιούνη. Ομως, από την ανακοίνωση που ο ίδιος ανήρτησε στην ιστοσελίδα του υπουργείου του φαίνεται ότι δεν είπε τίποτα για το «Δουβλίνο». Δεν υπάρχει καμιά αναφορά. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, ο Δένδιας ζήτησε δύο πρόγραμμα. Πρώτο, «η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να πάρει πις χώρες προ-

κά παιδιά της Ευρώπης, αλλά αυτό είναι μια άδικη διάταξη, μια ατελέσφορη διάταξη, για την οποία πρέπει σηγά-σηγά να χτίζουμε μία συμμαχία, ώστε να μπορέσουμε να το ανατρέψουμε. Δεν είναι εύκολο, αλλά πάντας η εθνική μας στάση δε μπορεί να συνεχίσει να είναι η ψηφίση του Δουβλίνου. Το Δουβλίνο θα καταψηφίστε».

Το Ευρωκοινοβούλιο, όπως είδαμε, είχε ήδη τελειώσει με την έγκριση του «Δουβλίνο III» από τις 12 Ιούνη. Τι έκανε ο Δένδιας που μήλησε μια βδομάδα μετά, στις 19 Ιούνη; Μας το είπε ο ίδιος, δίνοντας στη δημοσιότητα (από την ιστοσελίδα του υπουργείου του) τα βασικά σημεία της ομιλίας του. Οσο και να φάξει κανείς, δε θα βρει ούτε καν τη λέξη «Δουβλίνο». Θα διαπιστώσει μόνο ότι ο Δένδιας παρουσίασε πις... μεγάλες επιτυχίες στην καταστολή των μεταναστών και ζήτησε... περισσότερα λεφτά.

■ Χοντρά ψέματα από τον Δένδια

Το «Δουβλίνο III» έχει ήδη ψηφιστεί

παραμένει μια σκληρή ανοιχτή φυλακή για τους μετανάστες. Σ' αυτό αποκαλύπταμε ότι οι σχετικές διαδικασίες μεταξύ του Συμβουλίου και του Ευρωκοινοβουλίου (που έπρεπε να συμφωνήσουν) είχαν ήδη ολοκληρωθεί. Συγκεκριμένα, αναφέραμε ότι έγιναν δύο Συμβούλια Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, στα οποία προετοιμάστηκε και ολοκληρώθηκε αυτή η συμφωνία. Το πρώτο συνεδρίασε στις 25-26 Οκτώβρη του 2012 και το δεύτερο στις 6-7 Δεκέμβρη του 2012. Στο Ανακοινωθέν Τύπου με αριθμό εγγράφου 15389/12, μετά τη σύγκλιση του Συμβουλίου στις 25 και 26 Οκτώβρη, αναφέροταν: «Επίσης ολοκληρώθηκαν οι διαπραγματεύσεις Συμβουλίου και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ουσία του κανονισμού "Δουβλίνο". Το μόνο ζήτημα που εκκρεμεί σχετίζεται με την διαδικασία επιτροπολογίας, δηλαδή αν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικές πράξεις. Προγματοποιήθηκε ήδη μια πρώτη συνεδρίαση για το θέμα αυτό με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Ακολούθησαν και άλλες κοινές συναντήσεις μεταξύ εκπροσώπων των λεγόμενων θεσμικών οργάνων της ΕΕ και στις

με τον πρόεδρο του Συμβουλίου. Ετσι, στις 12 Ιούνη που έγινε η σχετική ψηφοφορία, ο Κανονισμός εγκρίθηκε οριστικά και πήρε το δρόμο για τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της ΕΕ. Η συζήτηση και η ψηφοφορία έγιναν στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και οι έλληνες ευρωβουλευτές που συμμετείχαν (Παπανικολάου της ΝΔ, Δρούσας του ΠΑΣΟΚ, Χρυσόγελος των Οικολόγων) συν τον ευρωβουλευτή του ΑΚΕΛ Τριανταφυλλίδη εξέφρασαν τη διαφωνία τους και καταψηφίσαν (πλήρη του χρυσόγελου, ο οποίος φρόντισε να την κάνει από την ψηφοφορία). Ετσι, η αναθεώρηση του Κανονισμού «Δουβλίνο» θηλεί και τυπικά με την ψηφίση του και από το Ευρωκοινοβούλιο.

Μια βδομάδα μετά, μάλλον για προπαγανδιστικού λόγου, ο Δένδιας αποφάσισε να το παίξει ηρωικά: «Θα καταψηφίσουμε το Δουβλίνο II» (το οποίο είχε ήδη ψηφιστεί). Εκανεν πρώτα την ομιλία στην εκδήλωση που προσαναφέραμε και έδωσε εντολή στα παπαγαλάκια του αιστυνομικού ρεπορτάριο να «παίξει» το θέμα στις αστικές φυλλάδες. Την ίδια

έλευσης των μεταναστών, όπως το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές, το Ιράν, το Ιράκ, την Αλγερία, προκειμένου να δέχονται την επιστροφή περισσότερων υπηκόων τους, επί τη βάσει της εφαρμογής των Συνθηκών που ήδη έχουν υπογραφεί» και δεύτερο «απήγουνε έκκληση προς τους εκπροσώπους των υπόλοιπων Κρατών-Μελών να εφαρμόσουν την αρχή της αλληλεγγύης για το χειρισμό του προβλήματος και να συνδράμουν την Ελλάδα στην αντιμετώπιση του προβλήματος των Συνθηκών που ήδη έχουν υπογραφεί» και δεύτερο «απήγουνε έκκληση προς την ευρωβουλευτή του ΑΚΕΛ Τριανταφυλλίδη να εξέφρασε την υιοθέτηση της αναδιατύπωσης του Κανονισμού του Δουβλίνου». Φυσικά, δε θα μπορούσε ποτέ να πει κάπιτο τέτοιο, γιατί μπορεί να σηκωνόταν κάποιος ευρωβουλευτής και να τον έκανε ρόμπα. Να του έλεγε ότι η αναθεώρηση του Κανονισμού έχει τελειώσει πριν μια βδομάδα και πως στο Συμβούλιο δεν είπε τίποτα, γιατί απλούστατα το θέμα είχε κλείσει το Δεκέμβρη.

Είπε και δεύτερο χοντρό ψέμα στον Χατζηνικολάου: «Πηγαίνω σήμερα το απόγευμα για να μιλήσω στην αρμόδια επιτροπή του ευρωκοινοβουλίου, τη LIBE, την επιτροπή εσωτερικών υποθέσεων, και να τους εξηγήσω την ελληνική θέση, να τους πω ότι δεν είμαστε τα κα-

«Μας λείπουν 72 εκατ. ευρώ» ήταν η κατακλείδα του. Την ίδια μέρα, όμως, εξέδωσε και ένα άλλο δελτίο Τύπου για το ίδιο θέμα, στο οποίο είχε προσθέσει την εξής απάκι: «Ν. Δένδιας: «Εξήγησα ότι η χώρα μας δεν μπορεί να ψηφίσει τον κανονισμό Δουβλίνο II». Δεν παρέθετε το κείμενο της ομιλίας του, αλλά έγραφε: «Για τους παραπάνω λόγους, η Ελλάδα στο τελευταίο Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (Λουξεμβούργο 6&7/06/2013) καταψήφισε την υιοθέτηση της αναδιατύπωσης του Κανονισμού του Δουβλίνου». Φυσικά, δε θα μπορούσε ποτέ να πει κάπιτο τέτοιο, γιατί μπορεί να σηκωνόταν κάποιος ευρωβουλευτής και να τον έκανε ρόμπα. Να του έλεγε ότι η αναθεώρηση του Κανονισμού έχει τελειώσει πριν μια βδομάδα και πως στο Συμβούλιο δεν είπε τίποτα, γιατί απλούστατα το θέμα είχε κλείσει το Δεκέμβρη. Τι σημαίνει η διατήρηση των ουσιαστικών διατάξεων του «Δουβλίνο II» και στο «Δουβλίνο III»; Οτι η Ελλάδα θα εξακολουθήσει να λειτουργεί σαν μια οινοχήτη φυλακή της ΕΕ, εγκλωβίζοντας στο έδαφός της εκαντοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες.

Τι σημαίνει η διατήρηση των ουσιαστικών διατάξεων του «Δουβλίνο II» και στο «Δουβλίνο III»; Οτι η Ελλάδα στο χρόνο της εφιάλτη των 2.656 απολύτων με μια υπογραφή, θα είχαν μεγαλύτερη συμπαράσταση. Οτι δε θα τους κατηγορούσαν σαν συντεχνία που υπερασπίζεται τα συμφέροντά της.

Ετσι, όμως, έφεραν το παιχνίδι σ' ένα γήπεδο εχθρικό γι' αυτούς. Παραχώρησαν την ιδεολογική πρωτοκαθεδρία στον αντίπαλο, ο οποίος δεν βρισκόταν μόνο απέναντι, αλλά και δίπλα τους, καμουφλαρισμένος σε διαπρύσιο υπερασπιστή της «ελεύθερης». Εστρωσαν, χωρίς να το καταλαβαίνουν, το δρόμο στην απόφαση του ΣτΕ, που λέει να στην επιτροπή κρατικής τηλεόρασης, αλλά και να στην επιτροπή αιτητών περάσει σε δεύτερο πλάνο. Είναι απολύτων με τη βούλα του ΣτΕ. Βενιζέλος, Κουβέλης, ακόμα και ο Τσίπρας δε δίνουν δεκάρα γι' αυτούς, αλλά νοιάζονται μόνο για το πολιτικό παιχνίδι.

Ειλικρινά, δεν έρουμε αν έχουν τις δυνάμεις ν' απεγκλωβιστούν